

HLASY NÁRODA

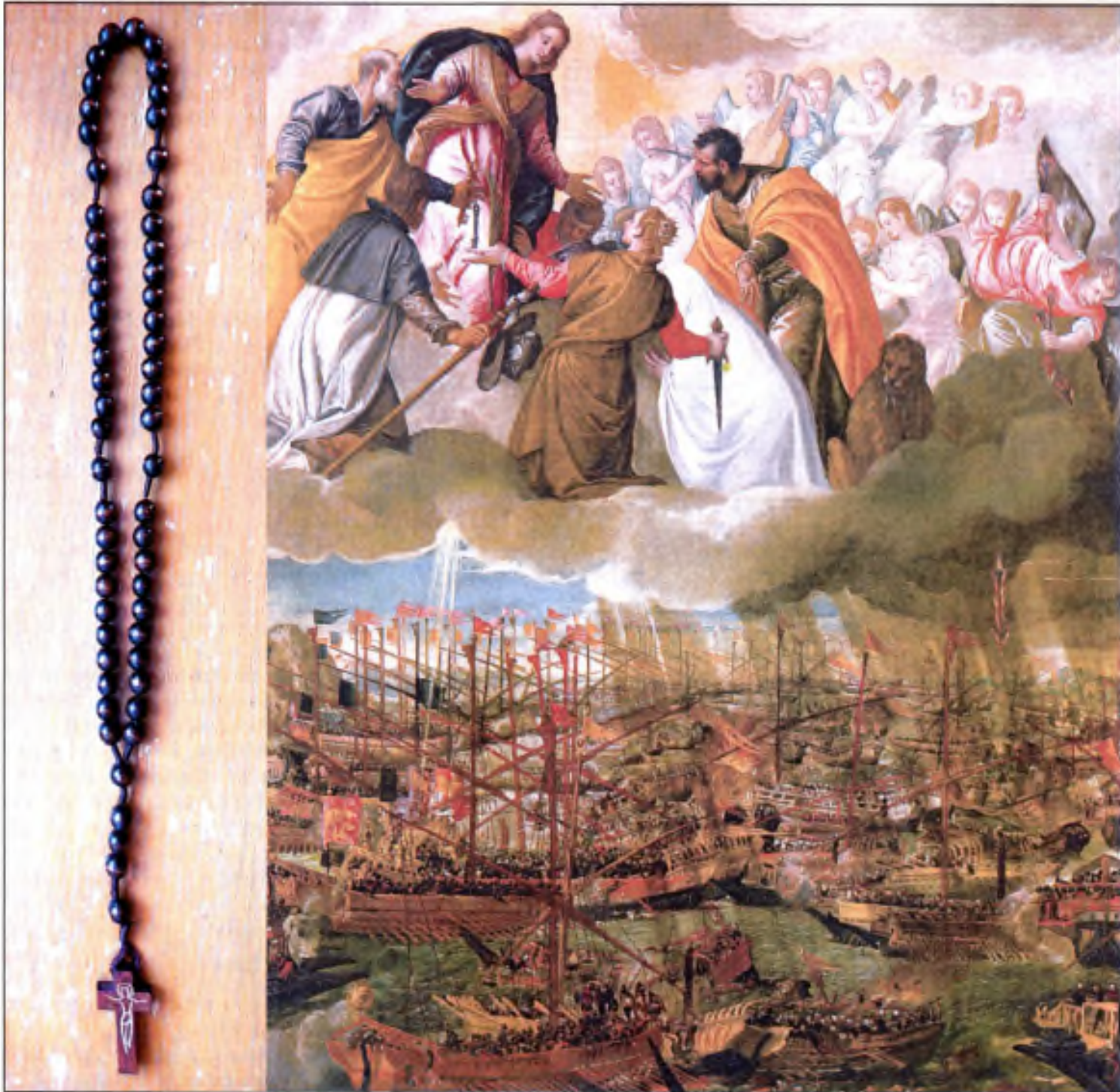
VOICES OF THE NATION

MĚSÍČNÍK ČESKÉ MISIE V CHICAGU

No 11/2021

Cena \$ 2.50

NOVEMBER 2021

Svatý růženec zachránil Evropu

Vítězství křesťanského loďstva nad osmanskou flotou před 450 roky v námořní bitvě u Lepanta

Osmanská říše (zastarale též: Otomanská říše) je v Západní Evropě známá jako Turecká říše nebo jednoduše Turecko. Byla to jedna z největších říší v prostoru při Středozemním moři. Tato říše existovala v letech 1299–1922 a během té doby zahrnovala oblasti Malé Asie, Balkánu, Černomoří, Blízkého a Středního východu a severní Afriky. Založena byla na konci 13. století v SZ Anadolii oghuzským kmenovým vůdcem Osmanem I. Po roce 1354 se Osmané dostali do Evropy a s dobytím Balkánu založili transkontinentální impérium. Roku 1453 ukončili existenci Byzantské říše. Během vlády Sulejmana I. Nádherného (panoval v letech 1520–1566) byla Osmanská říše mnohonárodnostní, mnohojazyčnou říší, která ovládala většinu JV Evropy, části střední Evropy, části západní Asie, části východní Evropy a severní Afriky a také Africký roh. Tehdy byla na vrcholu své moci.

V roce 1566 zemřel sultán Sulejman I. Nádherný a na trůn nastoupil jeho syn Selim II. Ten se soustředil především na stabilizaci prostoru dobytého jeho otcem. Aby získal potřebný klid na práci, uzavřel celou řadu smluv: s Rakouskem, Persií, Polskem, Francií a s Benátskou republikou. V omezené míře ale pokračoval v dobovatelských taženích v oblasti Středomoří. S pomocí islámských korzárů a pirátů napadal slabší protivníky, čímž z velké části ochromil křesťanský obchod a získával pro svoji říši stále nové a výhodnější pozice. Rozpínavost Osmanské říše a obrovské obchodní ztráty v důsledku útoků na námořní obchodní lodě vyvolávaly na straně křesťanů velké obavy a vedly k řadě pokusů o vytvoření velké protiosmanské koalice. Roku 1570 pak přišel impulz, který byl dost silný na to, aby spojil vícero křesťanských panovníků. Tím impulzem byl masivní útok osmanských vojsk na benátské osídlení na Kypru.

Galéra Řádu maltézských rytířů

Benátská galeasa z období bitvy u Lepanta

Španělská galeota

Papeži Piu V. se tehdy podařilo dojednat vznik Svaté ligy. Byla to aliance Španělska, Papežského státu a Benátek, k níž se připojilo i několik dalších menších států a rytířských řádů. V čele této koalice stánu nelegitimní bratr španělského krále Juan de Austria. Další křesťanské velmoci se nezapojily. V Anglii a v Nizozemsku probíhala reformace, Francie byla, jako tradiční nepřítel Habsburků, dlouholetým tajným podporovatelem Osmanů. Úkolem Svaté ligy bylo zastavit rozpínavost

Osmanské říše ve Středomoří. Prvním krokem bylo pomoci benátským vojskům na Kypru, která už 11 měsíců vzdorovala osmanskému obležení. Tento úkol se, bohužel, nepodařilo splnit.

Loďstvo Svaté ligy, které měl k dispozici Juan de Austria, představovalo největší křesťanskou námořní sílu, jaká se kdy do té doby shromáždila. Benátky pro ni poskytly 109 galér a 6 galeas, Španělsko 80 galér, toskánský Rád sv. Štěpána 12 galér, Řád maltézských rytířů, město Janov a savojský vévoda přispěli po 3 galérách. Bitvy se zúčastnily i 2 galéry Řádu sv. Lazara. K loďstvu se přidalo i větší množství „soukromých lodí“. Překvapivě malý příspěvek Španělska v lodích byl způsoben tím, že španělské loďstvo bylo zaměstnáno intenzivním bojem proti muslimským korzárům a pirátům v jiných částech Středozemního moře. Tento nesoulad nahradilo více než 10 tisíc španělských pěšáků vynikajících kvalit. Ty doplnilo dalších 7 tisíc německých a chorvatských žoldnérů. Všichni ti vojáci byli placeni penězi ze španělské státní pokladny.

Celkově křesťanská strana disponovala 13 tisíci námořníky a 28 tisíci vojáky, plus neurčitým počtem námořníků a vojáků ve službách „soukromníků“. Za zmínku stojí fakt, že velkou část benátských veslařů tvořili svobodní občané, kteří mohli nosit zbraň. V boji o loď představovali přínos, na rozdíl od převážně křesťanských otroků, veslujících na osmanských galérách. Osmanská flota disponovala silami, které, co do počtu lodí i lidí, protější stranu převyšovaly. Bylo v ní přibližně 220 galér a 50 galeot. Její hlavní silou bylo cca 13 tisíc námořníků a 34 tisíc vojáků. Také osmanská flota byla posílena četnými „soukromými loděmi“. Muži na jejích palubách doufali, že se na vítězství Osmanů nějak přiví. *Pokračování na str. 12*

Obraz na titulní straně:

Bitva u Lepanta od Paola Veronese (1572)

Na dušičky vzpomínejme, z očistce jim pomáháme!

Listopad - měsíc zemřelých

Smrt není vůbec nic

Smrt není vůbec nic. Ani se nepočítá.
Jen jsem vyklouzl do vedlejší místnosti.
Já jsem já a ty jsi ty.
Cokoli jsme byli jeden pro druhého,
to stále jsme.

Oslovuj mě jako obvykle.
Mluv se mnou tak,
jak jsme se vždycky bavili.
Nemluv jinak.
Bez nucené vážnosti nebo smutku.

Směj se, jak jsme se vždycky smáli
vtípkům, které nám byly společné.
Hraj si, usmívej se, mysli na mně.
Modli se za mně.
Kéž mé zdomacnělé jméno zůstane stejným,
jaké vždy bylo.
Vyslovuj ho bez emocí.
Bez stopy stínu.

Život je vším tím, čím kdy byl.
Všechno je stejné, jaké to kdy bylo.
Je tu absolutní, nepřerušovaná kontinuita.
Proč bych měl sejít z mysli,
když jsem jenom sešel z očí?

Čekám na tebe.
Dočasně.
Někde. Velmi blízko.
Hned za rohem.
Všechno je v pohodě.

Nic není nenávratně ztraceno.
Jenom jeden krátký okamžik,
a vše bude jako předtím,
jen lepší, nekonečně šťastnější.
Pak budeme všichni spolu,
navždycky, ve spojení s Kristem.

*Henry Scott Holland
Přeložil Karel Tománek
profesor Michiganské Státní Univerzity*

Henry Scott Holland (1847–1918) byl kněz anglikánské církve, profesor teologie na univerzitě v Oxfordu a kanovník místní katedrály Krista. Úvaha *Death is nothing at all* – Smrt není vůbec nic, odráží jeho kázání v katedrále svatého Pavla pronesené v květnu 1910 po smrti krále Edwarda VII. Reflektuje zde myšlenky sv. Augustina (žil ve 4. století) v jeho dopise adresovaném Sapidovi, ve kterém píše, že Sapidův bratr a jeho láska, přestože zemřel, stále existují.

Modlitba za duše v očistci

Věčný Otče, obětuji Ti
Nejdražší Krev Tvého Božského Syna
a našeho Pána, Ježíše Krista,
ve sjednocení se všemi mšemi,
slouženými v tento den po celém světě,
za všechny svaté duše v očistci,
za všechny hříšníky,
za hříšníky ve Tvé všeobecné církvi,
v mé vlastní zemi a v mé vlastní rodině.
Amen.

Tuto modlitbu složila sv. Gerturda Veliká (1256-1302), které se dostalo od Pána Ježíše Krista zjevení, že vždy, když se ji někdo bude zbožně a vroucně modlit, náš Pán vysvobodí z očistce tisíc duší.

*Podle statistiky v současnosti každou vteřinu
umírají na světě dva lidé.
Kam přicházejí jejich duše?*

LITURGICKÁ ČTENÍ

33.neděle v mezidobí - 14.listopadu 2021

1. ČTENÍ - Dan 12, 1-3

Čtení z knihy proroka Daniela.

Povstane Michael, veliký kníže, který chrání syny tvého lidu. To bude čas úzkosti, jaký nebyl od té doby, kdy povstaly národy, až do té doby. Tehdy bude zachráněn tvůj národ, každý, kdo bude zapsán v knize. Probudí se mnozí z těch, kteří spí v zemi prachu, jedni k věčnému životu, druzí k potupě, k hanbě navěky. Kteří byli poučeni, budou zářit jako zář oblohy, a ti, kteří mnohé přivedli ke spravedlnosti, jako hvězdy na věčné časy.

2. ČTENÍ - Žid 10, 11-14. 18

Čtení z listu Židům.

Každý jiný kněz stojí denně ve službě a znovu a znovu přináší stejné oběti, které však vůbec nemají sílu, aby zahladily hříchy. Avšak Kristus podal za hříchy jednu jedinou oběť a pak se navždycky posadil po Boží pravici a teď už jen čeká, 'až mu budou jeho nepřátelé položeni k nohám jako podnož'. Jedinou obětí totiž přivedl k dokonalosti navždy ty, které posvětil. Kde je však odpuštění hříchů, není už třeba obětí za hřích.

EVANGELIUM - Mk 13, 24-32

Slova svatého evangelia podle Marka.

Ježíš řekl svým učedníkům: „V těch dnech, po velkém soužení, se zatmí slunce a měsíc přestane svítit, hvězdy budou padat z nebe a hvězdný svět se zachvěje. A tehdy lidé uvidí Syna člověka přicházet v oblacích s velikou mocí a slávou. Potom pošle anděly a shromáždí své vyvolené ze čtyř světových stran, od konce země až po konec nebe. Poučte se z přirovnání o fíkovníku! Když se už jeho větve nalévají mizou a nasazují listy, poznáváte z toho, že léto je blízko. Stejně tak, až uvidíte, že se to děje, poznáte, že je blízko, přede dveřmi. Amen, pravím vám: Toto pokolení nepomine, dokud se to všechno nestane. Nebe a země pominou, ale má slova nepominou. O tom dni a o té hodině však neví nikdo, ani andělé v nebi, ani Syn, jenom Otec.“

Slavnost Krista Krále - 21.listopadu 2021

1. ČTENÍ - Dan 7, 13-14

Čtení z knihy proroka Daniela.

Díval jsem se v nočním vidění, a hle - s nebeskými oblaky přicházel někdo jako syn člověka, došel až k starci velikého věku, přivedli ho k němu. Byla mu dána moc, sláva a království a sloužily mu všechny národy, kmeny i jazyky: jeho moc je moc věčná, a ta nepřestane, jeho království nebude zničeno.

2. ČTENÍ - Zj 1, 5-8

Čtení z knihy Zjevení svatého apoštola Jana.

Ježíš Kristus je svědek hodný víry, prvorozený z mrtvých a vládce nad pozemskými králi. Tomu, který nás miluje, který nás svou krví zbavil našich hříchů a udělal z nás královský národ a

kněze Boha, svého Otce, tomu buď sláva a vláda na věčné věky! Amen. Hle, přichází v oblacích! Každé oko ho uvidí, i ti, kdo ho probodli, a budou pro něj naříkat všechna pokolení na zemi. Ano, amen. Já jsem alfa i omega, praví Pán Bůh, který je, který byl a který přijde, Vševládný.

EVANGELIUM - Jan 18, 33b-37

Slova svatého evangelia podle Jana.

Pilát řekl Ježíšovi: „Ty jsi židovský král?“ Ježíš odpověděl: „Říkáš to sám ze sebe, anebo ti to řekli o mně jiní?“ Pilát odpověděl: „Copak jsem já žid? Tvůj národ, to je velekněží, mi tě vydali. Čeho ses dopustil?“ Ježíš na to řekl: „Moje království není z tohoto světa. Kdyby moje království bylo z tohoto světa, moji služebníci by přece bojovali, abych nebyl vydán židům. Ne, moje království není odtud.“ Pilát se ho zeptal: „Ty jsi tedy přece král?“ Ježíš odpověděl: „Ano, já jsem král. Já jsem se proto narodil a proto jsem přišel na svět, abych vydal svědectví pravdě. Každý, kdo je z pravdy, slyší můj hlas.“

1.neděle adventní - 28.listopadu 2021

1. ČTENÍ - Jer 33, 14-16

Čtení z knihy proroka Jeremiáše.

Hle, blíží se dni - praví Hospodin - kdy splním sliby, které jsem dal o Izraelovu a o Judovu domu. V ty dny, za toho času vzbudím Davidovi zákonitý výhonek, který bude uskutečňovat právo a spravedlnost na zemi. Za těch dnů dojde Juda spásy a Jeruzalém bude bydlet v bezpečí. To je jméno, kterým ho budou nazývat: „Hospodin je naše spravedlnost.“

2. ČTENÍ - 1Sol 3,12 - 4,2

Čtení z prvního listu svatého apoštola Pavla Soluňanům.

Bratři! Ať ve vás Pán rozhojňuje stále víc a více lásku jednoho k druhému i ke všem lidem, jako ji i my máme k vám. Ať posilní vaše srdce, abyste byli bezúhonní a svatí před Bohem, našim Otcem, až přijde náš Pán Ježíš se všemi svými svatými. Nakonec pak vás, bratři, prosíme a napomínáme v Pánu Ježíši: jak jste se od nás naučili, že máte žít, abyste se líbili Bohu, a jak i žijete, tak ať v tom vynikáte ještě více. Víte přece, které příkazy jsme vám dali z moci Pána Ježíše.

EVANGELIUM - Lk 21,25-28.34-36

Slova svatého evangelia podle Lukáše.

Ježíš řekl svým učedníkům: „Budou znamení na slunci, na měsíci i na hvězdách, na zemi úzkost národů, bezradných nad hukotem a příbojem moře; lidé budou zmirat strachem a očekáváním toho, co přijde na celý svět, neboť hvězdný svět se zachvěje. A tehdy lidé uvidí Syna člověka přicházet v oblaku s velikou mocí a slávou. Až to začne, vzpřimte se a zdvihněte hlavu, protože se blíží vaše vykoupení. Dejte si pozor, aby vaše srdce nebyla zatížena nestřídmostí, opilstvím a pozemskými starostmi, aby vás den soudu nezastihl znenadáni; přijde totiž jako léčka na všechny, kdo přebývají na celé zemi. Proto bděte a modlete se v každé době, abyste mohli všemu tomu, co se má stát, uniknout a obstát před Synem člověka.“

2.neděle adventní - 5.prosince 2021

1. ČTENÍ - Bar 5, 1-9

Čtení z knihy proroka Barucha.

Svlékni ze sebe, Jeruzaléme, roucho své žalosti a soužení a oblékni se v ozdobu věčné slávy, kterou ti dává Bůh. Přiděj se rouchem spravedlnosti od Boha a postav si na hlavu korunu slávy Věčného. Každému, kdo je pod nebem, ukáže Bůh tvůj jas. Neboť navěky ti bude dáno jméno od Boha „Pokoj spravedlnosti“ a „Vznešenost bázně Boží“. Vzpohy se, Jeruzaléme, a postav se na výšině, pohleď na východ a podívej se na své děti, které se shromáždily na rozkaz Svatého od východu slunce až na západ. Jak se radují z toho, že Bůh na ně pamatoval! Neboť vyšly z tebe pěšky, vedeny od nepřátel, ale Bůh je přivede k tobě, nesené se slávou jako na královském trůnu. Bůh totiž rozkázal snížit každou vysokou horu, odvést pahorky, a vyplnit údolí na rovnou zemi, aby Izrael kráčet bezpečně k Boží slávě. Také lesy a každý vonný strom zastíní Izraele na Boží rozkaz. Ano, Bůh přivede Izraele, který se bude radovat ve světle jeho velebnosti, s milosrdenstvím a se spravedlností, která z něho vyprýští.

2. ČTENÍ - Flp 1, 4-6. 8-11

Čtení z listu svatého apoštola Pavla Filipánům.

Bratři! Ve všech svých modlitbách s radostí prosím za vás za všechny. Vždyť od prvního dne až do této chvíle mi pomáháte v rozšiřování evangelia. Jsem totiž přesvědčen, že ten, který ve vás toto dobré dílo začal, přivede ho ke konci ke dni Krista Ježíše. Ano, Bůh je mi svědkem, jak po vás po všech toužím láskou Krista Ježíše. A za to se modlím: ať stále víc a více roste vaše láska a s ní i poznání a všestranný úsudek, abyste dovedli volit to lepší, čistotou jen zářili a byli bez hříchu pro onen den Kristův, s plnou mírou dobrých skutků, vykonaných ve spojení s Ježíšem Kristem, k Boží chvále a slávě.

EVANGELIUM - Lk 3, 1-6

Slova svatého evangelia podle Lukáše.

V patnáctém roce vlády císaře Tiberia, když Poncius Pilát byl místodržitelem v Judsku, Herodes údělným knížetem v Galileji, jeho bratr Filip údělným knížetem v Itureji a v Trachonitidě, Lysaniáš údělným knížetem v Abiléně, za velekněží Annáše a Kaifáše, uslyšel na poušti Boží slovo Jan, syn Zachariášův. Šel do celého okolí Jordánu a hlásal křest pokání, aby byly odpuštěny hříchy. Tak je psáno v knize řeči proroka Izaiáše: „Hlas volajícího na poušti: Připravte cestu Pánu, vyrovnejte mu stezky! Každé údolí ať je zasypáno, každá hora a každý pahorek srovnán; kde je co křivého, ať je narovnáno, cesty hrbolaté ať se uhladí! A každý člověk uží Boží spásu.“

Slavnost Panny Marie, počaté bez poskvrny prvotního hříchu 8. prosince 2021

EVANGELIUM - Lk 1,26-38

Slova svatého evangelia podle Lukáše.

Anděl Gabriel byl poslán od Boha do galilejského města, které se jmenuje Nazaret, k panně zasnoubené s mužem jménem Josef z Davidova rodu a ta panna se jmenovala Maria. Anděl k ní vešel a řekl: „Buď zdráva, milostiplná! Pán s tebou!“ Když to slyšela, ulekla se a uvažovala, co má ten pozdrav znamenat. Anděl jí řekl: „Neboj se, Maria, neboť jsi našla milost u Boha. Počneš a porodíš syna a dáš mu jméno Ježíš. Bude veliký a bude nazván Synem Nejvyššího. Pán Bůh mu dá trůn jeho předka Davida, bude kralovat nad Jakubovým rodem navěky a jeho království nebude mít konce.“ Maria řekla andělovi: „Jak se to stane? Vždyť muže nepoznávám.“ Anděl jí odpověděl: „Duch svatý sestoupí na tebe a moc Nejvyššího tě zastíní. Proto také dítě bude nazváno svaté, Syn Boží. I tvoje příbuzná Alžběta počala ve svém stáří syna a je už v šestém měsíci, ačkoli byla považována za neplodnou. Vždyť u Boha není nic nemožného.“ Maria řekla: „Jsem služebnice Páně: ať se mi stane podle tvého slova.“ A anděl od ní odešel.

3.neděle adventní - 12.prosince 2021

1. ČTENÍ - Sof 3, 14-18a

Čtení z knihy proroka Sofoniáše.

Jásej, síónská dcero, zaplesej, Izraeli, raduj se a vesel celým srdcem, jeruzalémská dcero! Zrušil Hospodin tvůj trest, odstranil tvé nepřátele, uprostřed tebe je Hospodin králem Izraele, zla se už neboj! V onen den bude řečeno Jeruzalému: Neboj se, Síóne, ať neochabují tvé ruce! Hospodin, tvůj Bůh, je uprostřed tebe, hrdina, vítěz; nad tebou bude plesat v radosti, obnovil k tobě svou lásku, s veselím nad tebou zajásá jako za dnů shromáždění.

2. ČTENÍ - Flp 4, 4-7

Čtení z listu svatého apoštola Pavla Filipánům.

Bratři! Radujte se stále v Pánu, opakují: Radujte se! Vaše ušlechtilost ať je známá všem lidem. Pán je blízko. O nic nemějte starost! Ale ve všem předkládejte Bohu své potřeby v modlitbě a prosbě s děkováním. Pak Boží pokoj, který převyšuje všechno pomyšlení, uchrání vaše srdce a vaše myšlenky v Kristu Ježíši.

EVANGELIUM - Lk 3, 10-18

Slova svatého evangelia podle Lukáše.

Lidé se ptali Jana Křtitele: „Co máme dělat?“ Odpovídal jim: „Kdo má dvoje šaty, ať se rozdělí s tím, kdo nemá žádné. A kdo má něco k jídlu, ať jedná stejně.“ Přišli také celníci, aby se dali pokřtít, a ptali se ho: „Mistře, co máme dělat?“ On jim odpověděl: „Nevybírejte víc, než je stanoveno.“ I vojáci se ho ptali: „A co máme dělat my?“ Odpověděl jim: „Na nikom se nedopouštějte násilí, nikoho nevydírejte, buďte spokojeni se svým žoldem.“ Lid byl plný očekávání a všichni uvažovali o tom, zdali Jan není Mesiášem. Jan jim všem na to říkal: „Já vás křtím vodou. Přichází však mocnější než já; jemu nejsem hoden ani rozvázat řemínek u opánek. On vás bude křtít Duchem svatým a ohněm. V ruce má lopatu, aby pročistil obilí na svém mlátě a pšenici uložil na sýpce; plevy však bude pálit ohněm neuhasitelným.“ Dával lidu ještě mnoho jiných napomenutí a hlásal mu radostnou zvěst.

ZPRÁVY Z VLASTI

Zprávy od 1. do 25. října 2021

Politické události

Volby do Poslanecké sněmovny vyhrála koalice Spolu, na mandáty ANO

Vítězem voleb do Poslanecké sněmovny je koalice Spolu (ODS + TOP 09 + KDU-ČSL). Vyhrála o pouhých šest desetin procenta před druhým hnutím ANO premiéra Babiše. Třetí skončila koalice Pirátů a STAN, do Sněmovny se dostala i Okamura SPD. Naopak mimo ní se ocitly tradiční levicové strany ČSSD a komunisté, lídři obou stran rezignovali.

Spolu získalo 27,79% a 71 mandátů, druhé ANO 27,12% a 72 křesel, třetí skončila koalice Piráti STAN ziskem 15,62% a 37 postů, za nimi se umístilo SPD s 9,56% a 20 zákonodárci. V rámci koalice Spolu se mandáty rozdělili takto: ODS 34, KDU-ČSL 23 a TOP 09 14. V rámci koalice Pirátů a Starostů 4 ke 33.

Pět procent nutných pro získání místa v Sněmovny nedosáhli například: Přísaha – občanské hnutí Roberta Šlechta, která získala 4,68%, ČSSD s 4,65% a KSČM s 3,6%. Oproti volbám v roce 2017 si polepšily strany ODS (+9), KDU-ČSL (+13), TOP 09 (+7) a STAN (+27). Naopak ztrátu zaznamenaly ANO (-6), SPD (-2) a Piráti (-18).

"Obě demokratické koalice mají většinu a mají šanci postavit většinovou vládu," řekl lídr koalice Spolu Petr Fiala ve volebním štábu. Na druhé straně Andrej Babiš neodejde z politiky, pokud skončí v opozici. "Stokrát mi můžete říkat, ať se vrátím na Slovensko, ale já jsem český premiér, jsem hrdý Čech a já se prostě ne-

vzdám. Takže mám pro vás špatnou zprávu. Zůstanu ve Sněmovně," řekl ve svém videoprogram Čau lidi. Lídři neúspěšných stran ČSSD a KSČM Jan Hamáček a Vojtěch Filip zareagovali na výsledek rezignací.

Volby se konaly během pátku 8. a soboty 9. října. Účast byla 65,43%, což je třetí nejvyšší v historii. Nejstarším poslancem se stal Bohuslav Svoboda (ODS) - má 77 let. Nejmladší Ondřej Babka (ANO) má 27. Další zajímavostí je rekordní počet zvolených žen, ty tvoří čtvrtinu z 200 křesel, tedy 50 poslankyň.

My jsme změna, vy jste změna, radoval se Fiala v atmosféře podobné fotbalovému zápasu

„Premiér, premiér, premiér,“ burácel sál hotelu v pražské Truhlářské ulici, kde sídlil štáb koalice Spolu. Na pódium právě vystoupil předseda ODS Petr Fiala, po jeho boku šéfka TOP 09 Markéta Pekarová Adamová i lídr KDU-ČSL Marian Jurečka. Bylo krátce před půl sedmou večer v sobotu 9. října, průběžné výsledky voleb do Poslanecké sněmovny ukazovaly překvapivého vítěze. „My jsme změna, vy jste změna,“ reagoval Fiala a sklídl velký potlesk.

Získat dostatek mandátů a figurovat ve vládě byla pro všechny tři subjekty od začátku prioritou. To, že se sejdou na pódiu jako vítězové, čekal spíše málokdo. A překvapení odpovídala i atmosféra, která místy připomínala fotbalové utkání. Fiala následně úspěch označil za „vítězství slušné a hodnotové politiky“.

Spolu získá ve Sněmovně 71 mandátů a společně s druhou koalicí Pirátů a STAN budou mít v dolní komoře většinu 108 hlasů. „Uvidíme, jak se k tomu postaví pan prezident Zeman. Tuto skutečnost nemůžeme ignorovat,“ komentoval Fiala na tiskové konferenci povolební situaci s tím, že předpokládá vstup do vlády společně s druhou formací.

Ještě ten večer se sešli zástupci všech pěti stran, aby podepsali memorandum o spolupráci. Tím se zavazují nevstoupit do vyjednávání s žádným dalším subjektem, „Máme silný mandát od voličů,“ prohlásila předsedkyně TOP 09 Pekarová Adamová.

Nepočítali jsme s tím, že prohrájeme, reagoval Babiš

Ze začátku věřily v nadějný výsledek, později už byly špičky hnutí ANO opatrnější, a když v sobotu 9. října kolem půl sedmé večer dorazil na pražský Chodov i premiér Andrej Babiš, už bylo rozhodnuto. Hnutí ANO bude mít i nadále nejsilnější poslanecký klub, ale čeká ho opozice.

„Je pravda, že jsme nepočítali s tím, že prohrájeme,“ přiznal Babiš na tiskové konferenci. V jejím úvodu sice označil výsledek hnutí za skvělý, k lepšímu ale pogratoval lídrovi koalice Spolu Petru Fialovi. Ve štábu zavládla napjatá atmosféra, která byla v kontrastu s původními nadějemi.

I když prezident Zeman už dříve avizoval, že první pokus o sestavení nové vlády udělí představiteli vítězné strany a tuto pozici drží Andrej Babiš (ANO). Řekl představitel Spolu Petr Fiala České televizi, že by se vláda měla opírat o většinu v Poslanecké sněmovně. Tu Babiš nyní nedosáhne. Koalice má 108 křesel. Vzhledem k aktuálnímu zdravotnímu stavu prezidenta však není mo-

žné říct, kdy povolební vyjednávání začnou.

Čtyři Piráti, jinak Starostové. Po debaklu je Bartošova budoucnost nejistá

Debakl, katastrofa, výprask. Těmito slovy hodnotí Piráti letošní volby do Poslanecké sněmovny. Pirátům z původních 22 křesel zbyla pouhá čtyři. Do dolní komory se probojovali jen předseda strany a kandidát na premiéra Bartoš, první místopředsedkyně a lidryně kandidátky v Praze Olga Richtarová, poslanec Jakub Michálek a nově zvolená Klára Kocmanová.

Naopak významné tváře z předchozího období, jako jsou Mikuláš Ferjenčík, Vojtěch Píkal nebo Radek Holomčík, předběhli z nižších míst na kandidátkách Starostové a nezávislí, se kterými Piráti uzavřeli koalici. Politologové to vysvětlují využitím preferenčních hlasů mezi voliči, tzv. kroužkováním, v dosud nevídané míře. „Myslím, že se Piráti stali obětí bezprecedentní dezinformační kampaně,“ reagoval podle serveru iDnes.cz předseda STAN Vít Rakušan. Podle Bartoše stranu poškodily útoky premiéra Andreje Babiše.

Přestože Piráti získali pouhé čtyři mandáty a vládní koalice by se tedy dala sestavit i bez nich, hnutí STAN trvá na dodržení předvolební smlouvy, podle které se na kabinetu budou podílet buď oba politické subjekty, nebo žádný. K tomu se však staví kriticky část straníků. Pokud budou Piráti součástí vládní koalice, měli by mít alespoň dvě ministerstva, sdělili pro Českou televizi Bartoš a Rakušan.

Sněmovna bez tradiční levice.

Složím účet za tyto volby a skončím, řekl Hamáček

Velké zklamání zavládlo po sečtení volebních výsledků v Lidovém domě. Sociální de-

mokraté se dostali jen na 4,7 procenta a neusednou v Poslanecké sněmovně. Jan Hamáček oznámil, že odstoupí z čela strany. Kdo ho nahradí, zatím není jasné.

Předvolební vývoj naznačoval, že úspěchem pro ČSSD bude zisk právě rozhodující hranice pěti procent. V prvních okamžicích sčítání se držela nad ní kolem šesti procent, později klesla a už se nad ni nevrátila. Proto bylo na Hamáčkovi ale i na ostatních členech vidět zklamání. Vůbec poprvé po dlouhých 30 letech nezískala sociální demokracie v dolní komoře ani křeslo.

„Vypadá to tak, že naši občané se rozhodli, že chtějí mít pro příští roky pravicovou vládu,“ pronesl na povolební tiskové konferenci Hamáček. „Současně to znamená, že pro příští roky v Poslanecké sněmovně nebude zastoupena levice. Je to věc, která mě samozřejmě mrzí,“ konstatoval.

Jako nejčastější příčiny neúspěchu uvádějí členové strany účast v kabinetu s ANO či nejasnou orientaci směrem k voličům. „Neměli jsme vstoupit do vlády, potom se nepodařilo voliče přesvědčit, že je naše účast úspěšná. Naopak se ukázala jako destruktivní,“ prohlásil Břetislav Štefan, starosta městské části Brno-Líšeň. Někdejší ministr práce a sociálních věcí Zdeněk Škromach vidí problém ve směru, kterým se chtěla sociální demokracie ubírat: „Potenciální voliči považují nyní za sociální demokracii ANO, ti radikálnější SPD. ČSSD doplatila na dlouhodobější orientaci na liberální městské voliče, kteří ale volí jiné strany.“

Podle Hamáčka se teď strana musí především připravit na komunální volby příští rok. To už ale bude stát v čele jiný předseda.

Zdrcující porážka, řekl Filip. KSČM končí ve Sněmovně, on v čele strany

Poslaneckou sněmovnu po téměř třiceti letech opouští KSČM. Ve volbách získala jen 3,6 % a její předseda Vojtěch Filip bezprostředně po výsledku, v sobotu 9. října, s dalšími členy vedení rezignoval. Řízení dočasně převzali Petr Šimůnek a Václav Ort. Kandidaturu do čela pak oznámila europoslankyně Kateřina Konečná.

Ve štábu panovala celý den nervózní a tichá atmosféra. „Je to zdrcující porážka, kterou jsme nečekali,“ řekl Filip. Neúspěch považuje za osobní selhání, stejně tak projevil zklamání z konce levice ve Sněmovně, protože vypadla i ČSSD. „Je potřeba, aby stranu vedli mladí lidé,“ prohlásil.

Kandidaturu na předsedkyni už ohlásila Konečná, která by ráda vytvořila novou radikální levicí. „KSČM rozhodně nekončí v propadlišti dějin,“ řekla a kritizovala neochotu dosavadních šéfů cokoliv měnit. Podle Marty Semelové, která vedla pražskou kandidátku, byl celkový obraz strany rozmazaný a málo srozumitelný. Podíl na Babišově vládě nám jako jediné straně uškodil,“ řekla CNN Prima News. „Volby byly referendem o Andreji Babišovi, na což levice doplatila,“ souhlasila Konečná.

Předseda Zeman je opět v nemocnici, jedná se o převod jeho pravomocí na jiné ústavní činitele

Od 10. října je prezident Miloš Zeman na jednotce intenzivní péče Ústřední vojenské nemocnice (ÚVN) v Praze. Byl tam odvezen bezprostředně po povolebním jednání s Andrejem Babišem ze zámku v Lánech. Protože v následujících dnech lékaři ani kancelář prezidenta neposkytli bližší informace o jeho zdravotním

stavu, požádal o to předseda Senátu Miloš Vystrčil (ODS) a ÚVN sdělila, že prezident nyní není schopen vykonávat úřad. Horní komora tedy Senát proto bude hlasovat o tom, že prezidenta zbaví většiny pravomocí. V úterý 19. října senátní ústavní komise stanovila postup pro aktivaci ústavního článku 66. Po jednání se senátoři sešli s předsedy nově zvolených sněmovních stran ohledně společných kroků. Nastupující koalice (Spolu a Piráti se STAN) má v plánu projednat tento bod hned po ustanovení nové dolní komory Poslanecké sněmovny. Nově zvolení poslanci poprvé zasednou 8. listopadu. Pro vyčkání několika dalších týdnů jsou naopak hnutí ANO a SPD.

„V této chvíli pan prezident z hlediska pověření vládou není na řadě, je potřeba nejdříve počkat na ustanovení Sněmovny, potom nastupuje demise vlády, potom je potřeba zjistit, jestli pan prezident je schopen tuto činnost vykonat, nebo ne,“ řekl úřadující premiér za ANO Andrej Babiš pro ČT. Před hlasováním senátorů, 5. listopadu, chtějí obě komory zažádat ÚVN o aktualizaci zprávy o zdravotní situaci a podle ní upravit další postup.

O Zemanově zdravotním stavu kancléř Vratislav Mynář dle nemocnice věděl od středy 13. října. Přesto ve čtvrtek 14. října dovedl do nemocnice Radka Vondráčka, předsedu Poslanecké sněmovny, a prezident svolání dolní komory před ním podepsal. Policie následně oznámila zahájení prošetřování kvůli možnému protiprávnímu jednání se znaky trestných činů proti republice. Mnozí politici proto požadují rezignaci Mynáře, vyjádřili se tak třeba Andrej Babiš a jeho možný nástupce na premiérském postu Petr Fiala.

Koalice Spolu navrhuje Adamovou Pekarovou na předsedkyni Poslanecké sněmovny

Návrh koalice Spolu (ODS, TOP 09 a KDU-ČSL), aby se předsedkyní TOP 09 Markéta Pekarová Adamová stala předsedkyní Poslanecké sněmovny, podpořila její partnerská koalice PirSTAN. Díky 108 hlasům, kterými budoucí vládní strany disponují, má funkci téměř jistou. Piráti navrhnou na pozici místopředsedkyně dolní komory místopředsedkyní strany Olgu Richterovou.

V průběhu minulého týdne si poslanecké kluby určily vedení. Klub ANO po dvou volebních obdobích mění svého dosavadního šéfa Jaroslava Faltýnka, nově ho povede ministryně financí Alena Schillerová. KDU-ČSL si nově zvolila expředsedu strany Marka Výborného, ODS a TOP 09 potvrdily ve funkci Zbyňka Stanjuru a Jana Jakoba. Koalice PirSTAN bude mít dva poslanecké kluby – za STAN znovu předsedá Jan Farský, za Piráty také znovuzvolený Jakub Michálek. Ani u SPD nepříjde změna, klub povede Radim Fiala. Post předsedy klubu není výhodný jen kvůli finanční odměně, ale i kvůli privilegovanému udělení slova, v parlamentu má právo na přednostní vystoupení. Nová Sněmovna se má poprvé sejít 8. listopadu.

Spor o manželství osob stejného pohlaví nebude štěpit koalici

Při sestavování programu koalice SPOLU a PirSTAN nebude první místopředsedkyně Pirátů Olga Richterová trvat na manželství pro osoby stejného pohlaví. „Nehodlám hledat, na čem se štěpíme a neshodneme,“ řekla Richterová v rozhovoru pro Český rozhlas Radiožurnál.

Ránu manželství pro všechny dali už voliči koalice PirSTAN, když upřednostnili STAN. Ač se mají Piráti podílet na Fialově vládě, pro ně samotné dopadly volby, do nichž šli v koalici se Starosty a nezávislími, mizerně. Díky preferenčním hlasům získalo hnutí STAN 33 poslanců a Piráti jen čtyři, přičemž jedním z nich je právě Richterová.

Volici tak dramaticky překopali kandidátku koalice, která byla sestavovaná tak, že Piráti jsou ti silnější. Ve výsledku zásadně oslabilo strana, která nejvíce prosazovala, aby i homosexuálové mohli uzavírat manželství, nejen registrované partnerství.

Šéf lidovců Marian Jurečka v září pro Deník N uvedl, že lidovci budou požadovat záruky, že případná vládní koalice s jejich účastí neschválí manželství pro stejnopohlavní páry. Prohlásil dokonce, že pro lidovce by podle něj bylo nepřijatelné i to, aby jednotliví poslanci vládních stran hlasovali volně, a manželství pro všechny by tak mohlo projít hlasy z opozice.

O programu možné příští vlády jednájí bloky SPOLU (ODS, KDU-ČSL a TOP 09) a Pirátů se Starosty a nezávislími (PirSTAN). Jejich společná vláda by se opírala o 108 poslanců ve Sněmovně. Fiala ve středu oznámil, že koaliční smlouva by měla být hotova do 8. listopadu, tedy do ustavující schůze Sněmovny. Součástí má být dohoda o vedení Sněmovny i o programu a složení vlády.

Od čtvrtka 14. října jedná šest expertních týmů, které připravují program budoucí vlády. Richterová je součástí týmu, který se věnuje problematice sociálních věcí a zdravotnictví.

Podle lidovce Marka Výbor-

ného, který je členem jedné ze šesti expertních skupin, pro školství a kultury, dostali vyjednávači za úkol do 20. října připravit teze, které se pak překlápějí do programového prohlášení vlády.

Ekonomika

Jednání o dole Turów přerušili bez výsledku, česká strana čeká na odpověď

V pátek 1. října zástupci Česka a Polska přerušili vyjednávání o budoucnosti dolu Turów nedaleko českých hranic. Ani po několika dnech nenašli ministři cestu, která by byla schůdná pro obě strany; ministr životního prostředí Richard Brabec (ANO) vyjádřil zájem jednat dál, termín však nestanovil.

Spor o pohraniční hnědouhelný důl začal povolením k jeho rozšíření až na 300 metrů od českých hranic a prodloužením těžby do roku 2044. Těžba dlouhodobě negativně ovlivňuje zásoby vody pro desítky tisíc obyvatel zasažených oblastí na české straně a rozšíření dolu by mělo tento problém zhoršit. Česko se proto obrátilo na Soudní dvůr EU, který v květnu letošního roku nařídil okamžité ukončení těžby. Polsko však toto rozhodnutí nerespektuje, a to i přes to, že mu v září Soudní dvůr EU udělil pokutu ve výši půl milionu eur za každý další den těžby.

V předchozím týdnu se zástupci obou zemí znovu sešli, aby projednali podmínky, za kterých by činnost dolu mohla pokračovat. Navrhovaná smlouva by podle Richarda Brabce měla kromě finančních kompenzací obsahovat i přesný seznam projektů, které by zajistily vedení vody do míst, jež to vlivem těžby budou potřebovat. Smlouva by zároveň měla zajišťovat stavbu tak-

zvané protifiltrační stěny přímo v dole. Ta by měla zmírnit odtékání vody do dolu.

Jednání ztroskotala na výpočetní lhůtě smlouvy, jelikož Polskem navrhované období dvou let je pro českou stranu nepřijatelné vzhledem k tomu, že těžba v dole by měla pokračovat následujících 22 let. Ministr životního prostředí nyní čeká, zda Polsko přistoupí na podmínky prodloužení výpovědní lhůty.

Poláci nechťejí těžbu uhlí v dole Turów omezit nebo ukončit, protože uhlím zásobuje elektrárnu, která podle statistických údajů dodává do sítě až 8% elektrické energie pro celou zemi. Tento výpadek by byl pro Polsko neúnosný.

22. října se uskutečnily v Bruselu velké demonstrace, kam přijelo na dva tisíce Poláků – dělníků odborářů i politických představitelů, aby před budovou Evropského parlamentu a také před Českým velvyslanectvím manifestovali za zrušení opatření Soudního dvoru EU ohledně ukončení těžby. Hlavním heslem demonstrantů bylo „Ruce pryč od Turówa.“

Inflace nadále zrychluje.

Data za září překonala prognózu České národní banky

Inflace meziročně, tedy oproti září loňského roku, vzrostla o 4,9 %. Zveřejněná data jsou vysoko nad červencovou prognózou ČNB a překročila rovněž i horní hranici tolerančního pásma, které je stanovené na 2 %. Za růst cen může především zvýšená spotřebitelská poptávka i zdražování ze strany průmyslových výrobců ze zahraničí. V pondělí 11. října se k údajům vyjádřil ředitel sekce měnové ČNB Petr Král.

Zvýšení inflace se odráží od spotřebitelské poptávky, jež roste po odbourání protiepidie-

mických opatření. Prodejci zboží a poskytovatelé služeb se snaží vyššími cenami kompenzovat nízké až nulové tržby, které způsobila vládní opatření ve snaze zpomalit šíření koronaviru. Na vině je i rostoucí cena nákladů. Za tento růst však nese odpovědnost kromě tuzemské ekonomiky i ta zahraniční. „V druhém případě jde zejména o vysoký růst cen průmyslových výrobců ve světě daný výpadky v dodavatelských řetězcích, k němuž se přidává výrazné zdražování mnoha surovin a materiálů,“ uvedl Král. Zdražení se dotklo také potravin, nealkoholických nápojů či tabáku.

Už tradičně podražily pohonné hmoty, jejichž cena se váže na světovou cenu ropy. Regulované ceny zatím výrazně nestoupají, ale to by se mělo v blízké době změnit. „...s prudkým zdražováním elektřiny a zemního plynu na komoditních burzách lze i v tomto cenovém okruhu v nejbližších měsících očekávat zesílení růstu,“ stojí v komentáři ČNB.

Koncem roku se dle nejnovějších prognóz zmírní inflační tlaky díky zvolnění růstu dovozních cen. Domácí ekonomika se minimálně do začátku příštího roku bude nadále podílet na růstu inflace, mimo jiné i z důvodu zvýšení minimální mzdy. Přesto by se měla postupně inflace vracet k cílové hodnotě 2 %.

Bankovní rada České národní banky ve čtvrtek 14. října výrazně zvýšila úrokové sazby. Základní úroková sazba, od níž se odvíjí úročení komerčních úvěrů, stoupla o 0,75 procentního bodu na 1,5 procenta. Informovala o tom mluvčí centrální banky Markéta Fišerová. Ekonomové čekali zvýšení sazby o 0,5 procentního bodu. Naposledy bankovní rada zvýšila základní sazbu

jedním krokem o více než 0,5 procentního bodu v roce 1997. Lidé tak mohou očekávat všeobecné zdražení a další zvyšování úrokových sazeb na půjčky a hypotéky.

Krach Bohemia Energy a růst cen energií

Ve středu 13. října uspořádal prezident Hospodářské komory Vladimír Dlouhý tiskovou konferenci na aktuální témata tížící českou společnost. Stalo se tak poté, co Bohemia Energy oficiálně oznámila, že ukončuje činnost. Dlouhý k tomu prohlásil: „Je to krach, ne ukončení činnosti, jak jsme četli v různých oznámeních.“ Tato situace má dopad více než na 900 tisíc zákazníků, od soukromých osob po malé a střední firmy, kteří od Bohemia Energy elektrinu či plyn odebírali. Tito zákazníci naštěstí o dodávky energií nepřijdou, poskytovat jim je však budou dodavatelé poslední instance, jejichž ceny jsou několikanásobně vyšší a kteří jim budou poskytovat náhradu pouze na šest měsíců. V této lhůtě si musejí zákazníci najít nového dodavatele. Taková skutečnost však podle Dlouhého může mít na bývalé odběratele Bohemia Energy fatální dopad a může zapříčinit bankrot mnohých firem. Ostře také zkritizoval nemorální taktiky, které Bohemia Energy využívala k získávání nových klientů.

Následně se Dlouhý vyjádřil také k cenám energií, které v posledních dnech prudce rostou. Za hlavní příčiny považuje drahé emisní povolenky (až 60 eur za tunu CO₂), vysoké ceny zemního plynu způsobené nedostatečnými zásobami a zpomalením dodávek z nejspolehlivějších zdrojů. Také upozornil na nedostatek energií získaných z obnovitelných zdrojů kvůli nepříznivým pod-

mínkám. „Nesvíti sluníčko a nefouká vítr, i když to jsme si měli možná rozmyslet dříve, neboť všichni víme, že sluníčko nesvíti vždycky a vítr také vždycky nefouká,“ pronesl před novináři. To vše spojené s inflací způsobenou pandemicou krizí má podíl na aktuálním rapidním růstu cen energií. Ceny elektriny by dle Dlouhého měly růst i po stabilizaci cen plynu, a to právě z důvodu zmíněných vysokých cen emisních povolenek.

Hospodářská komora vidí jako možná řešení těchto problémů vyjednávání s Evropskou unií a Evropskou komisí o dlouhodobém snížení cen dodávek energií na přijatelnou cenu. Zároveň apeluje na hledání kompromisů v souladu s klimatickou politikou. Mimo další také požaduje přijetí zemního plynu jako přechodného zdroje až do roku 2040 a navrhuje vládě sestavení krizového štábu. Ten by mohl pracovat na nalezení legislativních nástrojů jak na půdě Česka, tak i v rámci EU, za jejichž využití by bylo možné omezit přechodné výkyvy cen energií.

Kurzovní listek

25. 10. 2021 (střed)

EUR, 1	25,735
Kanada, 1	17,937
USA, 1	22,178

Kultura

Herec Jiří Suchý

oslavil 90. narozeniny

Známý herec Jiří Suchý v pátek 1. října oslavil 90. Narozeniny výstižně a vtipně pojmenovaným představením *Znám ještě starší lidi*. Na divadelní a filmové scéně působí bezmála 60 let a nic nenasvědčuje tomu, že by jeho slavná éra měla končit.

Uvedení nové inscenace se konalo v domácí atmosféře divadla Semafor, které v roce

1959 založil s Jiřím Šlitrem, s nímž tvořil věhlasnou autorskou dvojici. Na prknech tohoto divadla odstartovalo kariéru mnoho českých hvězd (nejznámější z nich je pravděpodobně Karel Gott), přičemž k jejich vzestupu nemalou mírou přispěly právě písně s texty Jiřího Suchého, ze kterých se obratem stávaly hitovky. Zejména prosluly písně jako *Pramínek vlasů*, *Malé koté* nebo třeba *Babetta*. Suchý po smrti Šlitra utvořil v 70. letech nový umělecký tandem s Jitkou Molavcovou, v němž působí dodnes. Jeho neutu- chající vitalita a pracovní nasazení překvapují do dnešních dnů. Hned ve středu 6. října proběhla premiéra nového kabaretu *Černá kočka – Bílý pes*.

Nicméně, jak to bývá snad u všech lidí slavicích úctyhodné kulatiny, při oslavách se převážně vzpomíná na minulou tvorbu. Český rozhlas odvysílal na stanici Vltava reprízu série *Osudy*, ve kterých se vyprávění Jiřího Suchého prolíná s útržky jeho slavných *Gramotíngtanglů*. „Oba moji rodiče měli rádi Divadlo Semafor. Byl to můj první kontakt s kulturou,“ zmiňuje zase na svém twitterovém profilu Petr Pavel, armádní generál ve výslužbě. Dlouhodobě pozitivní utváření české scény z Jiřího Suchého dělá výjimečnou osobnost – ačkoliv je dnes často trendem relativizovat ikony minulých let, tvorba Jiřího Suchého se tomu úspěšně vyhýbá.

Iva Janžurová a

Jitka Molavcová

převzaly druhé Thálie

Mezi letošními laureáty cen Thálie se objevily osobnosti jako Alois Švehlík, Jan Kačer či Libuše Švormová. Už druhé ocenění si domů odnesly Iva Janžurová a Jitka Molavcová.

Herecká asociace ceny předávala v sobotu 9. října v pražském Národním divadle. Letošní 28. ročník byl kvůli nedávné pandemii covid-19 netradiční. Místo ocenění konkrétních výkonů v posledním roce získali umělci uznání za svou dlouhodobou práci.

Cen za celoživotní mistrovství letos Herecká asociace předala celkem jedenáct. Nejvíce v oboru činohra, kde vyzdvihla šest herců: Ivu Janžurovou, Libuši Švormovou, Jaroslava Satoranského, Aloise Švehlíka a in memoriam nedávno zesnulé Karla Urbánka a Zdenku Procházkovou, která cenu získala i v roce 2019 za rozhlasové herectví. Iva Janžurová získala Thálii už v roce 1998 za ztvárnění Winnie v Beckettově hře *Šťastné dny*.

V kategorii muzikál obdržela cenu Jitka Molavcová, herečka divadla Semafor a kolegyně Jiřího Suchého, která svou první Thálii obdržela v roce 1996 za výkon v muzikálu *Hello, Dolly*. „Doufám, že to není ocenění na rozloučenou. Mám ještě různé plány,“ uvedla po předávání cen pro idnes.cz.

Tanečnicka a pedagoga Jaroslava Slavického asociace ocenila za celoživotní mistrovství v oboru balet, tanec a pohybové divadlo. V kategorii alternativní divadlo pak Jána Sedala a za loutkové divadlo Tomáše Dvořáka. Za operu si tuto cenu odnesla mezzosopranistka Eva Randová. Cena České akademie divadelníků za mimořádný přínos českému divadlu patří herci a režisérovi Janu Kačerovi.

Zpracováno podle:

<http://carolina.fsv.cuni.cz/>

<https://www.idnes.cz/>

<https://www.lidovky.cz/>

CÍRKEV DOMA A VE SVĚTĚ

P. Emil Kapaun pochován v katedrále

„Otec Emil Kapaun se vrací domů!“ Těmito slovy vítala americká diecéze Wichita v Kansasu svého rodáka – vojenského kaplana s českými kořeny, jehož ostatky byly po 70 letech od jeho smrti slavnostně uloženy ve zdejší katedrále.

„Přišli jsme, abychom se modlili za jeho věčný odpočinek, abychom vzdali čest tomuto padlému vojákov, pokornému a svatému knězi,“ řekl 29. září při homilii zdejší biskup Carl Kemme podle agentury CNA. Pohřební obřady se vzhledem k početné účasti slavily v Hartman Areně na předměstí Wichity.

P. Emil Kapaun, kněz této diecéze, zemřel v severokorejském zajateckém táboře roku 1951. Spolu s 4200 neidentifikovanými ostatky amerických vojáků je Severní Korea roku 1954 vydala do USA, kde byly pochovány na Národním pamětním hřbitově v Tichomoří. Zde byly roku 2019 mezi stovkami dalších vyzdvíženy a zaslány k DNA analýze – a letos v březnu je vládní forenzní tým konečně identifikoval. A tak zatímco v roce 1953 (záhy poté, co biskup ve Wichitě obdržel zprávu o Kapaunově úmrtí) slavila diecéze zádušní mši nad prázdnou rakví, vyprovázeli nyní věřící „pozemský chrám těla otce Kapauna“ (jak se vyjádřil biskup Kemme) přímo. Ostatky jsou uloženy v mramorové hrobce v katedrále Neposkvrněného početí ve Wichitě a věřící k nim mohou přicházet s modlitbou.

Synoda o synodalitě byla zahájena v diecézích

Synodální cestu celé církve zahájil v neděli 10. října papež František v Římě a o týden později, tato cesta začala v diecézích celého světa. Čeští a moravští biskupové zahajovali tento proces při slavnostních mších svatých v sídelních katedrálách. Věřící, kteří se neúčastnili slavnostního zahájení v katedrálách vyslechli při mších svatých pastýřské listy.

„Církev potřebuje reformu či uzdravení a oživení. Co chybí našim farnostem, aby byly rostoucím společenstvím, které vydává přesvědčivé svědectví o Kristu? Co chybí našim rodinám, aby byly živou církví v malém? Co musíme dělat, abychom uměli předávat víru dalším generacím, aby nám nechyběli kněží, abychom přispěli k rozvoji křesťanské kultury?“ ptá se ve své promluvě olomoucký arcibiskup Jan Graubner.

Výzva papeže Františka směřuje podle arcibiskupa Graubnera ke všem lidem, protože všichni jsou za církev zodpovědní. Zároveň se na hledání odpovědi mají podílet společně, a postavit se tak současné nemoci individualismu. „Žijeme a myslíme příliš sami, proto nedáváme dostatečnou příležitost Duchu Svatému, aby z nás budoval živé společenství církve. Společná odpověď nevznikne prosazením názoru, který překřídí druhé, ani demokratickým hlasováním, kde se prosadí většina. Jde především o společné naslouchání Duchu Svatému“ dodává.

Papež Jan Pavel I. bude blahorečen

Papež František uznal zázrak uzdravení na přimluvu svého předchůdce ctihodného Jana Pavla I., který společně s šesti dalšími osobami bude prohlášen za blahoslaveného.

Papež František udělil 13. října svůj souhlas k tomu, aby v kauze blahorečení Jana Pavla I. a šesti dalších osob byly učiněny další kroky.

Jan Pavel I., často označovaný za „usmívajícího se papeže“, zemřel náhle 28. září 1978, kdy byl v papežském úřadu pouhých 33 dní.

Prioritou jeho krátkého pontifikátu bylo pokračovat v práci II. vatikánského koncilu. Již před svým zvolením byl Albino Luciani znám svou pokorou, důrazem na duchovní chudobu a svou horlivostí pro vyučování víry srozumitelným způsobem.

Jan Pavel I. byl prohlášen ctihodným papežem Františkem v roce 2017. Podle zprávy italských novin *Il Messaggero* by k blahorečení mohlo dojít před Velikonocemi. Přestože se beatifikační ceremonie zpravidla konají v zemi nejvíce spjaté se životem nového blahoslaveného, Jan Pavel I., jakožto papež, bude pravděpodobně blahorečen přímo ve Vatikánu papežem Františkem.

Zázrakem přisuzovaným přimluvě Jana Pavla I. je uzdravení děvčete z arcidiecéze Buenos Aires v Argentině, které trpělo vážnou formou encefalopatie, nemoci poznamenávající mozek.

Minulý rok papež František založil vatikánskou nadaci, která má šířit myšlenky a učení ct. Jana Pavla I. Kardinál Pietro Parolin, vatikánský státní sekretář, kdysi napsal v článku pro *L'Osservatore Romano*: „Papež Jan Pavel I. byl a nadále zůstává vztázným bodem v historii všeobecné církve, jehož význam – jak zdůraznil sv. Jan Pavel II. – je nepřímo úměrný délce trvání jeho krátkého pontifikátu.“

Na 30. výročí úmrtí Jana Pavla I. v roce 2008 komentoval papež Benedikt XVI. list sv. Pavla Filipánům, kde apoštol píše: „V ničem se nedejte ovládat ctižádostí ani ješitností, nýbrž v pokorě pokládejte jeden druhého za přednějšího než sebe.“ Benedikt řekl, že tento biblický text mu připomněl Jana Pavla I., který si zvolil stejné papežské motto jako sv. Karel Boromejský, „*Humilitas*“ (Pokora). Jednoduchost Jana Pavla I. byla podle Benedikta XVI. „prostředkem solidní a plodné výuky, která – díky daru vynikající paměti a obsáhlé vzdělanosti – byla obohacena četnými citacemi církevních i světských autorů“.

Beatifikace 127 mučedníků španělské občanské války

V sobotu 16. října byl v Córdoba blahorečen Juan Elías Medina a dalších 126 mučedníků španělské občanské války.

Při nedělní modlitbě Anděl Páně papež František připomněl tyto kněze, bohoslovce a laiky, kteří byli – jak řekl – „zavražděni z nenávisli kvůle ve třicátých letech během krutého náboženského pronásledování ve Španělsku“.

„Kž jejich věrnost dodá nám všem sílu, zejména pronásledovaným křesťanům v různých částech světa, sílu odvážně dosvědčovat evangelium.“

Otec Juan Elías Medina byl zatčen krátce po vypuknutí konfliktu. Spolu s dalšími čtrnácti lidmi byl zavražděn u brány hřbitova v Castro del Rio. Bylo mu 34 let. Před smrtí odpustil svým katům a zvolal: „Viva Cristo Rey!“ („Ať žije Kristus Král!“).

Kardinál Marcello Semeraro v beatifikační homilii připomněl toto zvolání, které před svou smrtí provolávaly stovky mučedníků španělské občanské války. „Naplněno je vědomí, že Kristus zvíťazil nad smrtí, právě to jim dodávalo sílu k hrdinskému vyznání víry,“ poznamenal prefekt Kongregace pro svatořečení.

Ve španělské občanské válce zahynulo celkem asi půl milionu lidí a 300 tisíc muselo uprchnout ze země. Během těchto let pronásledování katolické církve bylo zavražděno 12 biskupů, více než 4 000 kněží, téměř 2 500 řeholníků a téměř 1 500 řeholnic. Zahynuly také desetitisíce laických věřících a zničeno bylo 2 000 kostelů. Pronásledování se netýkalo pouze katolíků, zabito bylo také nejméně 20 protestantských pastorů.

Vraždy duchovních byly leckdy mimořádné kruté. Kněží byli mučeni, pohřbívání zaživa, jejich mrtvoly znesvěcovány. „Nikdy v dějinách Evropy, a možná ani světa, nebyla zaznamenána takto zvěščená nenávisť k náboženství a jeho stoupencům.“ komentoval toto období britský historik Hugh Thomas. A badatel Salvador de Madariaga, který byl přímým svědkem těchto událostí, komentoval: „Dlouhá léta stačilo být katolíkem, aby si člověk zasloužil trest smrti, který byl leckdy vykonáván tím nejkrutějším způsobem.“

Skončilo 128. plenární zasedání České biskupské konference

Biskupové Čech, Moravy a Slezska se setkali od 18. - 20. října 2021 ve Špindlerově Mlýně na 128. plenárním zasedání ČBK. Jednání se účastnili po celou dobu i zástupci apoštolské nunciatury, apoštolský nuncius arcibiskup Charles D. Balvo, Mons. Giuseppe Silvestrini, a představitelé konferencí ženských a mužských řádů, sr. Krista Chládková a arcioopat Prokop Siostrzonek.

Jedním z bodů programu plenárního zasedání byla příprava na návštěvu **ad limina apostolorum**, která se uskuteční ve **Vatikánu od 8. do 14. listopadu**. Biskupové v jejím rámci navštíví vatikánské komise, rady a dikasteria. Setkání se Svatým otcem, které je nedílnou součástí návštěvy, se uskuteční ve čtvrtek 11. listopadu. Na programu jsou také společné mše svaté ve čtyřech papežských bazilikách (sv. Petra, Panny Marie Větší, sv. Jana v Lateránu, sv. Pavla za hradbami), ale i v bazilice sv. Klimenta, kde navštíví v kryptě hrob sv. Cyrila. Společně s bohoslovci a kněžími z české Papežské koleje sv. Jana Nepomuckého (Nepomucenum) se vydají na pouť do Assisi, kde budou slavit bohoslužbu v bazilice sv. Kláry s připomínkou svaté Anežky České. Z důvodu stále trvající pandemie covid-19 se návštěva **ad limina** bude konat bez účasti poutníků z ČR.

Biskupové se během jednání také zabývali jednotlivými fázemi a harmonogramem **synodálního procesu 2021 - 2023**, který byl v diecézích zahájen 17. října. Jednotliví členové ČBK prezentovali podněty z komisí a rad. Schválili mimo jiné český překlad liturgických textů k památce sv. Marty, Marie a Lazara a nové památky svatých doktorů církve sv. Řehoře z Nareku, sv. Jana z Avily a sv. Hildegardy z Bingenu a **Dokument pro náboženské vzdělávání dětí v České republice**, který předkládá rámcový program pro evangelizaci a systematickou katechezi dětí školního věku.

Biskupové schválili organizaci **Celostátního setkání mládeže** ve dnech 9. - 14. srpna 2022 v Hradci Králové. Dále na základě volby správního výboru Českého katolického biblického díla potvrdili ve funkci ředitele ČKBD doc. Petra Chalupu, Th.D. na dalších 5 let. Hovořili také o **Světovém setkání rodin**, které se uskuteční ve dnech 22. - 26. června 2022 v Římě a zároveň bude probíhat v jednotlivých diecézích, aby byl zdůrazněn význam místních komunit shromážděných kolem svého biskupa. Na plénu bylo schváleno, že si každý biskup stanoví termín setkání ve své diecézi dle vlastního uvážení.

Reflektovali také události posledních dnů: Mezinárodní eucharistický kongres v Budapešti, plenární zasedání CCEE, či konferenci o kategoriální pastoraci, na které se setkali kaplani z vězeňské, vojenské, policejní a nemocniční duchovní služby. Zabývali se také tématem **sexuálního zneužívání v církvi** v souvislosti s konferencí na téma ochrana dětí a nezletilých v církvi, která se konala ve Varšavě.

V rámci plenárního zasedání biskupové koncelebrovali dvě bohoslužby - v úterý 19. října v kostele sv. Petra ve Špindlerově Mlýně, hlavním celebrantem byl královéhradecký biskup Jan Vokál, kazatelem apoštolský administrátor ostravsko-opavské diecéze biskup Martin David. Ve středu 20. října slavili mši svatou v kapli na Erlebachově boudě, hlavním celebrantem byl olomoucký pomocný biskup Antonín Basler, kazatelem brněnský pomocný biskup Pavel Konzbul.

Podle zpráv České biskupské konference - <https://www.cirkev.cz/>

Úmrtí oznámení

Všem přátelům a známým oznamujeme, že v pátek 22. října 2021 byla všemohoucím Bohem povolána na věčnost naše milá maminka, babička a prababička paní

Alice Vedralová

Narodila se 26. prosince 1928 v Nehvizdách u Prahy. Tatínek ji zemřel, když jí byly dva roky, vychovávala ji maminka a především babička s dědečkem. Od mala musela těžce pracovat na domácím hospodářství, zvláště, když matka i strýc, její poručníci, byli za války nacisty vězněni. Po komunistickém únorovém puči 1948 se ji podařilo s několika přáteli - studenty maturanty utéct do západního Německa. V uprchlickém táboře v Ludwigsburgu u Stuttgartu se setkala se svým snoubencem Edwardem Vedralem a v prosinci 1949 měli církevní svatbu a v listopadu 1950 se jim narodila dcera Alička. Začátky v exilu byly pro ně velmi těžké, než manžel dostal místo redaktora rozhlasové stanice Svobodná Evropa v Mnichově, kde působil v letech 1951-52. V červnu 1952 rodina dostala přístěhovačské vízum do USA a usadili se v Chicagu. Zde pak manžel pracoval ve firmě General Electric, Alice se starala o domácnost. V Chicagu se jim narodil syn Eda a postupně následovala děvčata - Marie, Ludmila, Pavla, Blanka, Albina a nejmladší Dana. Ve svém pozeňaném věku se Alice dožila třinácti vnoučat a devíti pravnoučat. Od počátku se Vedralovi také zapojili do různých exulantských a církevních spolků a organizací, především Československého Orla v exilu v Chicagu, Eda jako redaktor měsíčníku Katolický Dělník a českých novin Hlasatel, Alice do těchto periodik přispívala překlady mnohých článků. Vedralovi se také velmi angažovali ve všem, co se týkalo sochy Panny Marie v exilu, jak jejího zbudování v roce 1954, tak organizování poutí do Lisle a nakonec převezení do Prahy po roce 1989. V roce 1972 Eda, společně s několika dalšími nadšenci, založili českou trampskou osadu Dálava, kterou Eda vedl jako šéf 35 let. Alice byla „Malkou osady.“ Organizovali trampské potlachy po celých USA a Kanadě, pořádali trampské festivaly, zábavy, koncerty, besídky a další kulturní podniky. Zvali vyhlášené umělce československého exilu a po revoluci přední umělce z České republiky. Alice vždy pro všechny připravovala zázemí - ubytování a stravu. Byla též „adoptivní malkou“ mnohých exulantů, kterým vždy podávala pomocnou ruku ve všech směrech. Rodina Vedralová byla vždy oporou české katolické komunity v Chicagu. Manželé Vedralovi byli zakládajícími členy České katolické misie v Ciceru. Alice byla ženou modlitby, denně se modlila několik růženců, vedla k modlitbě celou rodinu - děti i vnoučata a v České misii dlouhé roky organizovala růžencové společenství. Manželům Vedralovým biskup Petr Esterka udělil medaili Za službu církvi, vlasti a národu. Rodinu bolestně zasáhla nemoc a smrt jejich jediného syna Edwarda juniora, který zemřel počátkem roku 2016. 27. března 2017 byl nečekaně povolán na věčnost Aličin manžel Edward senior. Když pro nemoc a pokročilý věk již nemohla Alice navštěvovat pravidelné bohoslužby, těšila se vždy o prvních pátcích na návštěvu kněze, který jí posloužil doma. Obklopena láskyplnou péčí svých dcer a nejbližší rodiny a přátel odešla na věčnost posílena svátostmi umírajících 22. října 2021.

Poslední rozloučení se konalo v pohřebním ústavu Linhart v Bervynu ve středu 27. října a zádušní mše svatá ve čtvrtek 28. října v kostele České misie v Brookfieldu, potom byla pochována po boku svého manžela na Hřbitově Panny Marie Královny Nebe v Hillside, IL.

Děkujeme vše, kdo se s naší maminkou a babičkou přišli rozloučit a kdo si na ni vzpomenete v modlitbě.

Kéž ji Pán dá věčnou odměnu za její víru, obětavost a lásku.

dcery Alička, Marie, Ludmila,
Pavla, Blanka, Albina a Dana
a snacha Trudy s rodinami

Svatý růženec zachránil Evropu

Vítězství křesťanského loďstva nad osmanskou flotou před 450 roky v námořní bitvě u Lepanta

Pokračování ze str. 2

Srovnání počtu lodí a živé bojové síly ukazuje převahu osmanské strany, další ukazatelé naopak hrály ve prospěch křesťanů. Křesťanská strana měla především obrovský náskok v palných zbraních. Měla mnohem více děl větších ráží a výrazně vyšší kvality. Navíc mnoho z nich bylo umístěno na čepích, na rozdíl od osmanských děl, zpravidla umístěných „napevno“. To křesťanům umožňovalo mnohem jednodušší, rychlejší a přesnější zaměřování lodí jejich nepřitele. Benátské galeasy byly jakýmsi mezikrokem mezi galérou a moderní plachetní válečnou lodí. Každá galeasa disponovala cca 30 děly. To představovalo na tehdejší dobu neuvěřitelnou palební sílu. Naproti tomu na galéry se, díky prostoru zabranému veslaři, vešlo jen několik děl, umístěných zpravidla jenom na přídi.

Křesťanská strana také masově používala relativně nový vynález: kartáčové střely, které likvidovaly živou sílu protivníka mnohem efektivněji než běžné dělové koule.

Vhodně natažené lodní plachty a sítě na křesťanských lodích značně omezovaly účinek palby osmanských lučišníků. Ti měli navíc problém prostřelit kvalitní španělskou zbroj a zaostávali tak za křesťanskými arkebuzníky (vojáky, kteří byli vybaveni ručními palnými zbraněmi). Přitom zbroj bylo ochranné odění vojáka či bojovníka, vyrobené nejčastěji z kovu nebo z kůže. Křesťanští arkebuzníci stříleli sice pomaleji, ale s mnohem efektivnějšími výsledky. Navíc španělská pěchota co do kvality převyšovala klasické osmanské pěšáky.

Dne 6. října 1571 vplula křesťanská sestava lodí do Patraského zálivu. O den později se setkala s osmanskou flotou v západní části Korintského zálivu nedaleko města italsky zvaného Lepanto, dnes Nafpaktos, řecky Naupaktos. Osmanské flotě tehdy velel Müezzinzade

Bitva u Lepanta podle Fernanda Bertelliho.

Město Lepanto (označené křížkem) je vpravo nahoře, křesťanské loďstvo je v levé polovině obrázku.

Ali Pasha. Po vzájemném zpozorování obě strany bez váhání započaly boj. Tento prostor byl totiž pro osmanskou říši příliš důležitý, než aby v něm nechala operovat křesťanské loďstvo. Navíc k okamžitému zahájení boje byl vydán jednoznačný příkaz sultána. Juan de Austria byl odhodlán svést rozhodující bitvu co nejrychleji z obavy, že by se mu mohla jeho flota rozpadnout v důsledku třenic mezi jednotlivými spojenci. Osmané navíc vycházeli z velmi podhodnocených odhadů síly křesťanské floty. Jejich špióni, kteří křesťanské lodě krátce předtím spočítali na jejich předchozím kotvišti u řeckého ostrova Kefalonia, přehlédli benátskou část křesťanské floty, která u toho ostrova kotvila samostatně.

Když se obě loďstva rozjela proti sobě, dočkala se křesťanská strana milého překvapení. Vítr, který do té doby vál pro Osmany výhodně do jejich zad, nejprve utichnul a pak začal vát proti Osmanům. To poněkud omezilo jejich rychlost a přimělo osmanské veslaře k velkému výdaji sil. Křesťanští velitelé, doufající v účinek dělostřelby z křesťanských před galéry předstunutých galeas, byli změnou větru jistě potěšeni. Znamenalo to, že osmanské galéry stráví při větrem ovlivněném vstřícném pohybu trochu více času v blízkosti nebezpečných křesťanských galeas. Ještě více je ale musela potěšit hrubá chyba Osmanů, kteří zamířili přímo ke křesťanským galeasům. Domnívali se totiž, že jde o slabě vyzbrojené kupecké lodě, se kterými

budou hotovi dříve, než se střetnou s hlavními silami nepřítele. Děla z křesťanských galeas pak poslala ke dnu desítky osmanských galér ještě před tím, než došlo k hlavnímu střetu obou loďstev.

Zatímco ve středu a na severu bojiště se hlavní síly srazily víceméně čelně a vypukl tam tvrdý boj, na jihu se z hlediska křesťanů tragicky projevilo nedostatečné rozvinutí jejich sestavy. Admirálu Doriovi se totiž nepodařilo jižní (pravé) křídlo křesťanských lodí včas rozvinout do plánované sestavy. Stalo se tak vlivem časového předstihu floty Osmanů a také vlivem předchozího nepříznivého směru větru. Doriovy galeasy zůstaly za galérami místo toho, aby stály před nimi. Doria z toho důvodu, jako jediný z křesťanských velitelů, nemohl před hlavní srážkou obou flot těžit z příspěvku děl, umístěných na jeho galeasích. Celkově se pro své opoždění nacházel ve velmi nevýhodném postavení. Osmanská protistrana této situace ihned využila a pokusila se obchvátit celou křesťanskou flotu. V zoufalé snaze čelit obklíčovacímu manévru Osmanů obrátil Dorio svoje lodě k jihu. Tím ztratil kontakt se středem a do otevřeného prostoru mezi středem a jihem rychle vnikla část osmanských lodí. Křesťané proto museli okamžitě nasadit za svým středem čekající zálohy, aby svůj střed podpořili proti nebezpečnému útoku z náhle odkrytého boku.

Zatímco na jihu osmanské síly získávaly převahu, ve středu a na severu postupně vítězili křesťané. Na severu Benátčané navzdory smrtelnému zranění admirála Barbariga a těžkým ztrátám udrželi svoji linii. Odrazili pokus nepřítele protáhnout se okolo pobřeží a obklíčit je. Po návratu svých galeas pak začali postupně protistranu likvidovat. Klíčový byl boj ve středu bitevního pole. Tam museli křesťané v důsledku výše popsanych událostí urychleně vrhnout své zálohy. V této části bojiště se nakonec přímo střetly a pak zahákovaly obě velitelské lodě. Těm na pomoc přispěchaly 3 galéry křesťanské a 7 galér osmanských. Na palubách 12 navzájem zahákových lodí vypukl zuřivý boj muže proti muži. Dvakrát byl útok křesťanů na Pashovu velitelskou loď odra-

Bitva u Lepanta

žen. Při třetím pokusu, který podpořila ještě galéra admirála Bazána, křesťané uspěli. Müezzinzade Ali Pasha padl v boji.

Zmatek a zděšení, vyvolané porážkou velitelské lodě a smrtí velitele osmanské floty, definitivně zlomily odhodlání i naděje osmanské strany. Severní a střední část osmanského loďstva příliš možnosti k útupu neměly a byly postupně rozdraceny. Pobiti byli také janičáři, kteří na palubách zahákových lodí pokračovali v zuřivém boji. Velitel osmanského jižního křídla floty dokázal velkou část svých lodí, jakož i část osmanských lodí bojujících ve středu formace, z bitvy vyvést a vrátit se do Istanbulu. Na místě musel nechat, s výjimkou jedné jediné, všechny křesťanské galéry, obsazené Osmany v průběhu bitvy. Po bitvě bylo od vesel osmanských galér osvobozeno na 12 tisíc křesťanských otroků.

Vítězství u Lepanta dne 7. října 1571, vybojované za tehdejšího pro křesťany nepříznivého poměru sil, bylo svorně katolíky i protestanty považováno za velký zázrak. Katolíky bylo toto vítězství připisováno přímělu Panny Marie, Matky Boží, vyprošené modlitbami svatého růžence. Proto papež Pius V. na památku tohoto vítězství ustanovil svátek Panny Marie Růžencové. Tento svátek se v katolické církvi slaví dodnes, vždy 7. října. Bitvy se, zejména v řadách Řádu maltézských rytířů a jejich spojenců, zúčastnili také čeští bojovníci. Z nich nejvýznamnějšími byli český

velkopřevor Řádu maltézských rytířů pan Václav Zajíc z Hazmburka a admirál téhož řádu pan Kryštof starší z Vartenberka.

K modlitbě svatého růžence snad můžeme ještě dodat, že se ve své dnešní podobě šířila od 15. století především zásluhou dominikánů. Spočívá v opakování modlitby Páně a andělského pozdravení a v rozjímání o událostech z Ježíšova života a o spoluúčasti, kterou na jeho narození, utrpení a oslavení má jeho matka Panna Maria. Definitivní podobu růžence stanovil v roce 1569 papež Pius V. (papežem 1566 – 1572). Byl sám původně dominikán, a protože i jako papež chodil v bílém dominikánském hábitu, dodnes na jeho památku nosí papežové bílou kleriku. Pius V. uváděl do života církve závěry slavného Tridentského sněmu, který definoval učení katolické církve po stránce věroučné i mravoučné proti šířícímu se protestantismu. Slavení památky Panny Marie Růžencové 7. října bylo zavedeno Piem V. roku 1572 právě na paměť vítězství nad Turky v námořní bitvě u Lepanta. Od roku 1573 bylo přeloženo na první říjnovou neděli. Po vítězství nad Turky u Petrovaradina (v dnešním Srbsku) bylo rozšířeno pro celou církev (1716). Od roku 1913 se opět slaví přímo v den bitvy u Lepanta 7. října.

*Ze stránek Wikipedie připravil
Jiří Kachlík, Brno, Česká republika*

Svatý růženec

modlitba pro celý rok

Nejen v měsíci říjnu, či květnu, které jsou zasvěcené Panně Marii, nejen v adventu, kdy se připravujeme na Vánoce, ale po celý rok se modleme svatý růženec. Vyprosíme tak sobě, svým rodinám, našemu národu i celému světu nesčetné milosti. Stačí desátek růžence denně, kdo může, ať se pomodlí růženec celý (pět desátek) a mějme někdy odvahu a najdeme si čas, abychom se pomodlili i víc, třeba tři (dle klasického rozdělení – radostný, bolestný a slavný) nebo i všechny čtyři růžence (i nový růženec světla, který ustanovil sv. Jan Pavel II.).

Základní modlitby

Ve jménu Otce i Syna † i Ducha svatého. Amen.

Otče náš, jenž jsi na nebesích, posvět' se jméno tvé.
Přiď království tvé. Buď vůle tvá, jako v nebi, tak i na zemi.
Chléb náš vezdejší dej nám dnes.
A odpusť nám naše viny, jako i my odpouštíme našim viníkům.
A neuveď nás v pokušení, ale zbav nás od zlého. Amen.

Zdrávas, Maria, milosti plná, Pán s tebou,
požehnaná ty mezi ženami a požehnaný plod života tvého, Ježíš.
Svatá Maria, Matko Boží, pros za nás hříšné
nyní i v hodinu smrti naší. Amen.

Sláva Otcí i Synu i Duchu svatému,
jako byla na počátku, i nyní, i vždycky a na věky věků. Amen.

Odpocinutí věčné dej zemřelým, Pane, – a světlo věčné ať jim svítí. – Ať odpocívají v pokoji. – Amen.

Věřím v Boha, Otce všemohoucího, Stvořitele nebe i země –
i v Ježíše Krista, Syna jeho jediného, Pána našeho; – jenž se počal
z Ducha svatého, narodil se z Marie Panny, – trpěl pod Ponciem
Pilátem, ukřižován umřel i pohřben jest; – sestoupil do pekel, –
třetího dne vstal z mrtvých; – vstoupil na nebesa, sedí po pravici
Boha, Otce všemohoucího; – odtud přijde soudit živé i mrtvé. –
Věřím v Ducha svatého, – svatou církev obecnou, – svatých
obcování, – hříchů odpuštění, – těla vzkříšení – a život věčný. –
Amen.

Zdrávas, Královno, Matko milosrdenství, – živote, sladkosti
a naděje naše, buď zdráva! – K tobě voláme, vyhnání synové
Evy, – k tobě vzdycháme, lkající a plačící v tomto slzavém
údolí. – A proto, orodovnice naše, obrať k nám své milosrdné oči –
a Ježíše, požehnaný plod života svého, – nám po tomto putování
ukaž, – ó milostivá, – ó přívětivá, – ó přesladká Panno, Maria!

Pod ochranu tvou se utíkáme, – svatá Boží Rodičko. – Neodmítej
naše prosby v našich potřebách, – ale ode všeho nebezpečí
vysvoboď nás vždycky, – Panno slavná a požehnaná! – Paní
naše, – prostřednice naše, – orodovnice naše, – u Syna nám
smilování vypros, – Synu svému nás doporuč, – k Synu svému nás
doprovod'.

Pane Ježíši, odpusť nám naše hříchy, uchraň nás pekelného ohně
a přiveď do nebe všechny duše, zvláště ty, které Tvého milosrden-
ství nejvíce potřebují.

Ó Maria, bez hříchu počatá,
oroduj za nás, kteří se k tobě utíkáme.

Modlitba růžence

Růženec začíná vyznáním víry: **Věřím v Boha**.
Následuje **Otče náš**, pak **tříkrát Zdrávas Maria**,
po jménu Ježíš se postupně vkládají slova :
v kterého věříme
v kterého doufáme
kterého milujeme
Potom se modlí **Sláva Otcí**.

Jednotlivé desátky se skládají z modlitby **Otče náš**, pak **desetkrát Zdrávas Maria**, po jménu Ježíš se přidávají růžencová tajemství a nakonec desátku je **Sláva Otcí**. Potom se říká Fatimská modlitba: **Pane Ježíši, odpusť nám naše hříchy, ...**

I. RADOSTNÝ RŮŽENEC

1. Kterého jsi z Ducha svatého počala.
2. S kterým jsi Alžbětu navštívila.
3. Kterého jsi v Betlémě porodila.
4. Kterého jsi v chrámě obětovala.
5. Kterého jsi v chrámě nalezla.

II. RŮŽENEC SVĚTLA

6. Který byl pokřtěn v Jordánu.
7. Který zjevil v Káně svou Božskou moc.
8. Který hlásal Boží království a vyzýval k pokání.
9. Který na Hoře proměnění zjevil svou slávu.
10. Který ustanovil eucharistii.

III. BOLESTNÝ RŮŽENEC

11. Který se pro nás krví potil.
12. Který byl pro nás bičován.
13. Který byl pro nás trním korunován.
14. Který pro nás nesl těžký kříž.
15. Který byl pro nás ukřižován.

IV. SLAVNÝ RŮŽENEC

16. Který z mrtvých vstal.
17. Který na nebe vstoupil.
18. Který Ducha svatého seslal.
19. Který Tě, Panno, do nebe vzal.
20. Který tě v nebi korunoval.

Zdrávas Královno

Oroduj za nás, Královno posvátného růžence,
aby nám Kristus dal účast na svých zaslíbeních.

Modleme se :

Bože, tvůj jednorozený Syn nám svým životem, smrtí a mrtvých-
vstáním získal věčnou spásu. Dej nám, prosíme, když v posvátném
růženci blahoslavené Panny Marie o těchto tajemstvích rozjímáme,
ať také podle nich žijeme a dosáhneme toho, co slibují; skrze
Krista, našeho Pána. Amen.

Čas do adventu

Zežloutlý list, co dosud neopad,
v parku na osamělém keři.

Té představě se musím usmívat
jak jeví se mi právě za příšeří
ten žlutý list, co dosud neopad.

A dětství se s hvězdou rozpomíná
na poezii posledních dnů v roce.
Dnes s pohárem vystačím si vína
či s vyšlapanou cestou při potoce.
S tou hvězdou se stáří rozpomíná

na čtvero svící času do adventu,
nedočkavost, modlitby a snění.
S nostalgií sjezdu absolventů
ozvou se i jména na kameni
pro čtvero svící času do adventu.

Tak v listopadu vítává mě sníh
vločkami na zežloutlém listu,
vzpomínky jiskrou zatřpytí se v nich,
a úsměvem, díky tomu místu.
Tak v listopadu vítává mě sníh.

*Autor básně:
Jiří Ceněk, Česká republika*

Ing. Jiří Ceněk

**byl povolán na věčnost
v Brně 4. října 2021**

Do Hlasů národa v průběhu posledních let
přispěl celou řadou krásných básní.

**Kéž mu dobrotivý Bůh odmění jeho víru
a celoživotní práci v nebeském království.**

**Zarmoucené rodině projevujeme touto cestou
upřímnou soustrast - kéž odpočívá v pokoji!**

*Mons. Dušan Hladík
a redakce Hlasů národa
i krajané z Chicaga*

Ejhle, Hospodin přijde

Rosu dejte, nebesa, shůry,
a oblakové, dštěte Spravedlivého.

Otevři se, země,
a vydej Spasitele.

Nebesa vypravují slávu Boží
a dílo rukou jeho zvěstuje obloha.

Sláva Otci i Synu i Duchu Svatému.
Jako byla na počátku, i nyní i vždycky
a na věky věků. Amen.

Český Kancionál č. 101

Marik Baken

Funeral Services Ltd.

Barbara Marik Baken

Owner Director

In association with

Conboy's Westchester Funeral Home

10501 West Cermak Road

Westchester, Illinois 60154

Other Funeral Home locations

available upon request

Direct Line: 773-910-3400

Chapel: 708-562-5900

e-mail:

marikbaken@sbcglobal.net

*Continuing the Marik Family Tradition
of Funeral service*

Česká misie připravuje

VÝSTAVU BETLÉMŮ

v klubu misie od 11. do 19. prosince 2021
(3. a 4. neděle adventní)

Kdo chce vystavit svůj domácí Betlém,
může jej přinést do misie
od pondělka 6. prosince
do pátku 10. prosince.

Po skončení výstavy si Betlémy odnesete,
abyste je měli na Vánoce doma.

Bližší informace podá: Mons. Dušan Hladík
Tel: (708) 255 5117 Mobil: (708) 533 1050

CZECH CATHOLIC UNION/ CCU LIFE

*Fraternal Life Insurance
(Insurance & Annuity Sales)
Since 1879*

**5349 Dolloff Road
Cleveland, Ohio 44127**

(216) 341-0444

Pošlete svým přátelům

**vánoční blahopřání
prostřednictvím
Hlasů národa**

Pro prosincové číslo je třeba zaslat do
redakce text přání nejpozději do 15. listopadu
Cena za ¼ stránky je \$ 40.00

**Domácí vánoční cukroví
se bude prodávat
na objednávku individuálně.**

**V jakémkoli množství
si je můžete objednat**

Volejte Marii 708 - 415 8793

Vděčná vzpomínka

*15. listopadu to budou dva roky, co byl Pánem života a smrti
povolán do nebeského království náš milovaný tatínek a
dědeček, bratr a strýc, pověstný „Král Šumavy“, pan*

Josef Hasil

Narodil se 8. února 1924 v Zábrdí na Šumavě. Pocházel z osmi dětí. Vyučil se kolářem. Po skončení 2. světové války nastoupil k pohraniční strážní Sboru národní bezpečnosti. Po komunistickém převratu v únoru 1948 začal pomáhat lidem pronásledovaným novým režimem při útěcích přes státní hranici do svobodného světa. Po převodu skupiny exulantů 20. října 1948 byl udán a zatčen a odsouzen na 9 let do vězení. Po půl roce z lágru a dolů v Dolním Jiřetíně uprchl. Přesšel západní hranici a v Německu vstoupil do služeb americké zpravodajské služby CIA. Stal se agentem - chodcem, přičemž znovu převáděl naše lidi na Západ. Současně dodával odbojovým pracovníkům v Československu radiové vysílačky a další materiál. Díky znalosti terénu a jeho schopnostem se mu dařilo hranice přecházet nepozorovaně. Přesto se několikrát dostal do přestřelky. V jedné z nich zemřel mladý československý pohraničník. Smrt pohraničníka Josefa Hasilu po léta trápila. V další přestřelce dne 13. září 1950 v blízkosti státní hranice zahynul Hasilův bratr Bohumil, který také často pomáhal lidem za hranice. Dodnes není známo místo, kde je pochován. Josef Hasil v letech 1949–1952 vybudoval v jižních Čechách rozsáhlou síť stovek spolupracovníků a informátorů. S převáděním přes hranici skončil v roce 1953, když komunisté podél hranice natáhli oštnaté dráty. Téhož roku odešel z Německa do USA. Zde pak pracoval v automobilce General Motors jako dřevomodelář až do důchodu. Svoje vazby s domovem nikdy nepřetrhl a situaci ve vlasti stále sledoval. V roce 1974 uzavřel manželství s Eliškou Pavlíkovou, když zemřel její první manžel, a Josef se pak stal druhým otcem jejich tří dcer Jean, Lindy a Joanne a laskavým dědečkem jejich 7 vnoučat a 12 pravnoučat. Spolu též prožili velkou bolest, když nejstarší dcera Joanne předčasně podlehl zákeřné nemoci. Hasilovi se též aktivně zapojovali do života mnoha krajských organizací v Chicagu i amerického politického života. V jejich domě nacházeli často přístřeší mnozí návštěvníci z celé Ameriky i ze staré vlasti. Do Československa se Josef Hasil mohl podívat teprve až po roce 1990 a tehdy se poprvé setkal se svým 40letým synem Josefem Vávrou, narozeným roku 1949. Josef Hasil byl po celý život zbožným a horlivým katolíkem. Se svou ženou nechyběli nikdy na české nedělní mši svaté v České misii, účastnili se každou středu setkání seniorů v Klubu misie a byli štědrými podporovateli církve. Velmi bolestně nesl Josef Hasil ztrátu své manželky, která byla povolána na věčnost 17. dubna 2015. Útěchou mu byl kruh rodiny a přátel. Do posledka přicházel do kostela na mši svatou a s hlubokou vírou přijímal Tělo Páně. Jeho srdce tiše dohlouklo na nemocničním lůžku 15. listopadu 2019.

Popel Josefa Hasilu i jeho manželky Elišky jsou uloženy na hřbitově Panny Marie Královny nebe v Hillside na předměstí Chicga.

**Mši svatou za Josefa Hasilu a jeho zesnulou manželku Elišku
budeme obětovat v kostele České misie v Brookfieldu
ve středu 17. listopadu 2021 v 10.00 dopoledne.**

Děkujeme všem, kdo si na ně vzpomenete v modlitbě.

Josef Vávra, syn v České republice

sestra Anežka v Čechách

Jean Hodek, dcera s rodinou

Linda Bueghly, dcera s rodinou

rodina po zesnulé dceři Joanne Ebeling

a ostatní příbuzní a přátelé v USA a v České republice

Bolestná vzpomínka

*S hlubokou bolestí v srdci vzpomínáme,
že před šesti roky 15. listopadu 2014
byl všemohoucím Pánem náhle povolán
na věčnost ve věku 72 let
naš manžel, bratr a strýc, pan*

Ing. Josef Zolman M.D., Ph.D.

Narodil se 8. července 1942 v Hradci Králové.

Vysokou školu zemědělskou vystudoval v Brně.

Vědecké práci se začal věnovat

ve Výzkumném ústavu zemědělském v Liběchovicích.

Do exilu odešel po Sovětské okupaci

Československa v září 1968.

Doktorát Ph. D. mu byl udělen universitou Michigan State
v East Lansing, Michigan.

Lékařský diplom M. D. pak získal na lékařské fakultě
University v Juarez v Mexiku.

Vědeckým výzkumem se zabýval na amerických univerzitách

Michigan State, Washingtonově Univerzitě v St. Louis,

University of California v Irwine, Medical Branch

of University of Texas v Galvestonu a

George Washington Univerzitě ve Washingtonu D. C.

Před odchodem do důchodu pracoval 20 let pro Food and Drug
Administration v oddělení nukleární medicíny.

Mše svatá za spásu jeho duše
bude sloužena v kostele České misie v Brookfieldu
v neděli 21. listopadu 2021 v 10.30 dopoledne

**Děkujeme upřímně všem, kdo si na něho
v modlitbě vzpomenou s námi.**

Jaroslava Zolmanová, manželka

Václav Zolman, bratr s manželkou Annou

a neteř Nicole Zolman

a ostatní příbuzní

v České republice a na Slovensku

Úmrtní oznámení

*Všem přátelům a krajanům oznamujeme,
že byl Pánem života a smrti 26. září 2021
ve věku 94 let povolán z pozemského putování
do vlasti věčně náš bratr v Kristu*

Karel Chrobák

Zakladatel Chicagského Velehradu a České misie,
naš dlouholetý lektor a sakristán a
učitel v České škole kardinála Berana,
tajemník České misie a redaktor Hlasů národa,
vyznamenaný biskupem Mons. Petrem Esterkou
Medailí za službu církvi, vlasti a národu

Slavné vzkříšení očekává na hřbitově
Panny Marie Královny nebe v Hillside, IL

Mši svatou za spásu jeho duše budeme obětovat
v kostele České misie v Brookfieldu,
kde od samého začátku konal denně službu u oltáře,
o svátku jeho křestního patrona sv. Karla Boromejského
ve čtvrtek 4. listopadu 2021 v 6.00 večer.

Kéž ho Panna Maria, kterou miloval, doprovodí
k trůnu svého Syna, našeho Pána Ježíše Krista
a ten mu dá účast při službě u nebeského oltáře.

**Kéž všemohoucí Bůh potěší
pozůstalou rodinu v jejich zármutku**

*Mons. Dušan Hladík
Darina Arvajovičova
a přátelé z České misie*

Odkaz pro budoucnost

Nejhorší noční můrou pro rodiče je, přijít o své dítě ...

Otec, kterému zemřel malý syn, na něj nedokázal přestat
myslet a nedovedl si svůj život bez něj ani představit. Cítil
obrovskou prázdnotu a bolest a nechtěl věřit tomu, že se jeho
syn už nikdy nevrátí. Plakal pro něj celé noci a celé dny.
Nesnesitelně mu synek chyběl a přál si, aby to všechno bylo
jinak. Nemohl v noci pro bolest srdce a smutek ani spát.

Jedné noci ve snu za ním přišel starý muž a řekl mu:
„Dost! Přestaň už plakat!“ Otec mu odpověděl: „Nemohu
přestat, ta bolest je obrovská, protože už ho nikdy
neuvidím.“ „Chceš ho ještě vidět?“ zeptal se starý muž.
„Ano, samozřejmě!“ odpověděl otec.

Starý muž ho pak vzal k nebeské bráně, kde otec uviděl
mnoho krásných a šťastných dětí nesoucích zapálené svíčky
k bráně. „Kdo jsou tyto děti a kde je můj syn? Nevidím ho
zde mezi nimi.“ Starý muž odpověděl: „Toto jsou nevinné a
milované děti, jdou rovnou do nebe. Pokud chceš vidět
svého syna, pojď se mnou.“

A odvedl ho k malé boční nebeské bráně. Tam uviděli
krásného chlapce s úsměvem na tváři, který sledoval
ostatní děti, jak vstupují do nebe hlavní bránou. Ale jeho
svíčka nehořela. Když ho otec uviděl, přiběhl k chlapci a
silně ho objal. Syn políbil otce a řekl mu, že mu velmi chybí.

„Proč tvá svíčka nehoří jako ostatním dětem? Proč jsi tu
vedle nebeské brány?“ Syn otci odpověděl: „Tati, já se stále
pokouším zapálit ten oheň, ale tvé slzy ho znovu a znovu
zhasínají. A tak tu čekám, dokud se tvůj smutek neutiší.“

Otec se po těchto jeho slovech opět velmi rozplakal, ale po
chvilu přestal a s úsměvem synovi slíbil: „Zapal svíčku a jdi,
vše už bude v pořádku, protože teď vím, že budeš v nebi
šťastný a já mohu v klidu dál žít.“

A poučení z toho příběhu: Neplačte dlouho kvůli milované
osobě, která zemře, ať už je to váš syn, dcera, manžel,
manželka, vaši rodiče. Nechte je, ať odpočívají v pokoji.
Netrapte se, těšte se, že přijde čas, kdy opět budete spolu.
Stvořitel pro nás připravil místo, kde se společně znovu
setkáme, i když odejdeme z tohoto světa ...

<https://m.facebook.com/Maria-s-radostnými-obrázky>

PŘIJDE SVATÝ MIKULÁŠ

**Srdečně zveme všechny děti i dospělé na Mikulášskou besídku
v neděli 5. prosince 2021**

**v České misii sv. Cyrila a Metoděje
9415 Rochester Ave., Brookfield, IL 60513**

Sál bude otevřen od 11.30 dopoledne – hned po mši svaté.

Bude možnost oběda a dalšího občerstvení.

Bude také připravena bohatá tombola.

V prodeji budou též balíčky vánočního cukroví.

v 1.00 odpoledne se v klubu promítají pohádky pro děti

ve 2.00 odpoledne v kostele

PŘIJDE SVATÝ MIKULÁŠ V DOPROVODU ANDĚLA A ČERTA

V předvánočním programu zde vystoupí děti z České sobotní školy kardinála Berana.

Mikuláš potom bude všem dětem nadělovat dárky.

NENOSTE DĚTEM ŽÁDNÉ DÁRKY, Mikuláš bude všem nadělovat jednotné dárky sám.

Vstupné dobrovolné.

Bližší informace podá: Mons. Dušan Hladík - Tel: (708) 255 5117 Mobil: (708) 533 1050

Před 60 roky zemřel generál Karel Kutlvašr, vojenský velitel Pražského povstání roku 1945

Karel Kutlvašr jako příslušník československých legií v Rusku

Karel Kutlvašr se narodil dne 27. ledna 1895 v Michalovicích u Havlíčkova Brodu. Byl 6. dítětem v rodině sedláka Josefa Kutlvašra. V tehdejším Německém Brodě v roce 1911 absolvoval dvouletou obchodní školu. Nejdříve byl zaměstnán u firmy Jenč v Humpolci. Později pracoval v ukrajinském Kyjevě jako úředník firmy Vielwart a Dědina, která vyvážela zemědělské stroje do carského Ruska.

V srpnu roku 1914 se mezi prvními přihlásil do České družiny, zakládající jednotky budoucích Československých legií, působících na ruské frontě. Zúčastnil se řady významných bitev jako rozvěděk. Za hrdinství v bojích byl mnohokrát vyznamenán. Po bitvě u Zborova, v níž byl raněn, se stal velitelem praporu a pomocníkem velitele 1. čsl. střeleckého pluku plukovníka Švece. S ním se podílel na dobytí Kazaně ve dnech 6. 8. až 7. 8. 1918. Po smrti plukovníka Švece se stal prozatímním velitelem jeho pluku. Dne 25. 2. 1919 byl ministrem vojenských M. R. Štefánikem povýšen do hodnosti podplukovníka a následně jmenován definitivním velitelem 1. čsl. střeleckého

pluku. V Rusku se seznámil s Jelizavetou Jakovlevovou, se kterou se později oženil.

Do vlasti se vrátil roku 1920. Jako velitel 1. pěšího pluku v Českých Budějovicích byl roku 1923 povýšen do hodnosti plukovníka. V roce 1928 byl povýšen do hodnosti brigádního generála. Ve věku 33 let se tak stal jedním z nejmladších generálů čsl. armády. Postupně zastával řadu velitelských a pedagogických funkcí. V letech 1934 až 1939 velel 4. pěší divizi v Hradci Králové. V době mobilizace, v září roku 1938, převzal velení „Hraniční oblasti č. 35“. Velitelské stanoviště měl tehdy ve Vamberku.

Za okupace byl členem odbojové organizace „Obrana národa“. Za Pražského povstání byl dne 5. 5. 1945 gen. Františkem Slunečkem jmenován velitelem povstaleckých jednotek v oblasti Praha. Spolu s představiteli „České národní rady“ dne 8. 5. 1945 odpoledne dojednal podmínky provedení kapitulace německých jednotek v Praze výměnou za jejich volný průjezd městem do zajetí ozbrojenými silami Spojenců. To se po

Manželé Jelizaveta a Karel Kutlvašrovi

Generál Karel Kutlvašr v roce 1945 (* 27. 1. 1895, † 2. 10. 1961)

komunistickém převratu v únoru roku 1948 stalo jednou z příčin pronásledování gen. Karla Kutlvašra. Na přání Sovětského svazu byl již v létě roku 1945 v Československu vyvíjen tlak na jeho penzionování.

Jako vojenský velitel Prahy působil až do 28. 5. 1945, kdy se stal zatímním velitelem „V. sboru čsl. armády“ v Brně. Ale již 1. 8. 1945, po stížnostech sovětského velvyslance Valeriana A. Zorina, byl odeslán na dovolenou. Během ní se rozhodovalo o jeho dalším osudu. Do služby se, po zásahu prezidenta republiky Eduarda Beneše, vrátil v únoru následujícího roku 1946. Tehdy začal působit jako velitel „III. sboru čsl. armády“ v Plzni. Po svém povýšení do hodnosti divizního generála sloužil od roku 1947 jako zástupce velitele „Vojenské oblasti č. 3“ se sídlem v Brně.

Krátce po únorovém převratu, a to již dne 8. 3. 1948, byl odeslán na dovolenou a dne 1. 6. 1948 přeložen do výslužby. Následně byl dne 18. 12. 1948 zatčen. Jako představitel údajné odbojo-

Velitelský štáb Pražského povstání roku 1945.
Druhý zleva je gen. Karel Kutlvašr,
vpravo, skloněný nad stolem v brýlích, je kpt. Jaromír Nechanský

vé skupiny „Pravda vítězí“ byl dne 16. 5. 1949 Státním soudem v Praze ve vykonstruovaném procesu odsouzen za velezradu k trestu odnětí svobody na doživotí. Současně byl degradován do hodnosti vojína v záloze. Přitom výše zmíněná odbojová skupina byla zinscenovanou provokací 5. oddělení Hlavního štábu čsl. armády. Toto oddělení bylo bezostyšně využíváno vedením KSČ. Naši komunisté touto cestou získávali mocenské pozice v čsl. armádě s cílem definitivně, tj. natrvalo převzít moc v Československu.

Vězněn byl na Mírově a v Leopoldově celkem 11 roků. V květnu roku 1960 byl z výkonu trestu propuštěn. Souviselo to s amnestií prezidenta republiky Antonína Novotného, který amnestií vyhlásil u příležitosti „dovršení socialismu“ a přijetí „socialistické ústavy“. Z vězení se Karel Kutlvašr vrátil ve velmi špatném zdravotním stavu. Po svém propuštění z vězení bydlel se svojí manželkou až do své smrti v Praze-Vršovicích, Rybalkova č. 69.

Jelikož mu byl vyměřen starobní důchod ve výši pouhých 230 Kč měsíčně, živil se nejprve jako hlídač v Jízdárně

Pražského hradu. Poté, co musel odtamtud odejít, pracoval jako noční vrátný v Nuselském pivovaru. Ve věku 66 let zemřel náhle při zdravotní prohlídce, uskutečněné dne 2. 10. 1961 v nemocnici v Praze-Motole. Zemřel na srdeční infarkt nebo mozkovou mrtvici v ordinaci lékaře MUDr. Endta, jehož otec bojoval po jeho boku v ruských legiích.

V roce 1968 zrušil Městský soud v Praze všechna obvinění Karla Kutlvašra z let 1948 a 1949. Plně rehabilitován však byl teprve v listopadu roku 1989. In memoriam byl povýšen do hodnosti armádního generála a byl mu udělen Řád Milana Rastislava Štefánika. Dne 28. 10. 2017 mu prezident republiky Miloš Zeman in memoriam udělil Řád Bílého lva vojenské skupiny I. třídy za mimořádné zásluhy o obranu a bezpečnost státu.

*Z dostupné literatury připravil
Jiří Kachlík,
Brno, Česká republika*

Ktož sú boží bojovníci

Ktož sú boží bojovníci
a zákona jeho,
prostež od Boha pomoci
a úfajte v něho,
že konečně vždycky s ním svítězíte.

Kristusť vám za škody stojí,
stokrát viac sľubuje,
pakli kto proň život složí,
věčný mieti bude;
blaze každému,
ktož na pravdě sende.

Tent' pán veliť se nebáti
záhubci tělesných,
veliť i život složiti
pro lásku svých bližních.

Protož střelci, kopiníci
řádu rytířského,
sudličníci a cepníci
lidu rozličného,
pomnětež všichni na pána
štědrého!

Nepřátele se nelekajte,
na množstvie nehľadte,
pána svého v srdci mējte,
proň a s ním bojujte
a před nepřáteli neutiekajte!

Dávno Čechové řiekali
a príslovie měli,
že podlé dobrého pána
dobrá jiezda bývá.

Vy pakosti a drabanti,
na duše pomněte,
pro lakomstvie a lúpeže
životov netraťte
a na kořistech se nezastavujte!

Heslo všichni pamatujte,
kterěž vám vydáno,
svých hauptmanov pozorujte,
retuj druh druhého,
hlediž a drž se každý šiku svého!

A s tím vesele křikněte
řkúc: Na ně, hr na ně!
Bran svůj rukama chutnajte,
bóh pán náš, křikněte!

*Chorál z husitské doby z tzv.
Jistebnického kancionálu z 15. století.
Je inspirován knihami Makabejskými
ze Starého zákona*

Zemřela paní hraběnka Mathilda Nostitzová

Paní hraběnka Mathilda Nostitzová (* 12. 6. 1936, † 20. 7. 2021)

Nedokázala myslet jenom na sebe, žila hlavně pro druhé lidi. Hraběnka Mathilda Nostitzová si nikdy nepotrpěla na svůj šlechtický titul. Nejlépe se cítila mezi obyčejnými lidmi. Svůj volný čas ráda trávila v českých hospůdkách, kde se učila mluvit česky. Však se po ní stálým hostům v restauraci „U zlatého tygra“, v Praze na Starém Městě, hodně stýská. Zemřela asi měsíc po svých 85. narozeninách dne 20. 7. 2021. Většinu jejich přátel to překvapilo. Jenom někteří věděli, že je vážně nemocná. Málokdo věděl, že ji zelený zákal téměř připravil o zrak. Přitom sama v posledních 30 letech věnovala většinu své energie ve prospěch nevidomých. Slýchala o nich odmala. Už její tatínek měl vážnou oční vadu. Když se ho ptali, kolik má dioptrií říkal, že příště je už jenom slepota.

Nevidomým začala pomáhat prakticky od té doby, kdy se mohla poprvé svobodně podívat do své vlasti. Bylo to v roce 1990. Sama o svém příjezdu do Prahy vyprávěla takto: „V roce 1990 jsem přijela do Prahy, kde jsem sama nikdy předtím nebyla. Nevěděla jsem, kde mohu zaparkovat, a tak jsem vjela do garáží Národního divadla. Oslovila jsem hlídače: Heleďte, jsem Nostitzová a nikoho tady neznám. Nenechal mne domluvit a řekl: Tak vy jste Nostitzová? To víte, že vám to auto pohlídnám! Byl to úžasný pocit. Našla jsem ubytování hned na Vojtěšské ulici. K ránu mne probudil strašný randál – byli to popeláři. Když to ustalo, začal pro změnu zvonit zvon. Tak jsem vstala, oblékla se a šla do kostela. Po mši jsem zašla za panem farářem a on mi řekl, že tady kdysi pokřtili mého tatínka. A tak jsem pochopila, že jsem doma.“

Paní Mathilda Nostitzová se narodila v Plané u Mariánských Lázní dne 12. 6. 1936. Narodila se v tamním zámku, kde žila s rodiči a se 4 sourozenci až do roku 1948. Tehdy se museli vystěhovat. „Maminka Sophie byla původem Němka a tatínkovi tehdy dali ultimátum: Buď se s ní rozvede, anebo opustí zámek. Samozřejmě zvolil druhou možnost“, vzpomínala paní Mathilda. „V Plané jsme měli koně, psy, krocany a krůty, husy, kachny, rybníky a v nich kapry a lesy. Každému dítěti bych přála tak krásné dětství uprostřed přírody. Maminka, ač pocházela z významné rodiny von Brühlůvých, jimž kdysi patřila manufaktura na mišenský porcelán a sama byla koncertní pianistkou, se dokázala starat o zvířata a chov včel. Dbala také, aby její děti měly hudební vzdělání.“

Celý život se paní Mathildě Nostitzové vracela vzpomínka na její poslední cestu alejí, vedoucí od zámku. Na vůz tažený dvěma koňmi naložili kuchyňský nábytek. A ačkoliv se stromořadím dalo vždycky projet, ten den stromy sklopily větve a uzavřely tak průjezd stromořadím. Vůz musel vyjet z vozovky a jet po sousedící louce. „Teta šla po vozovce za námi a otec mával a volal: Nashledanou! Bylo to strašné! Na hranicích s Německem nám pak čeští úředníci stejně všechno zabavili. Nechali mi jen dětský památníček, do něhož mi kamarádky napsaly: Ať Tě osud vede kteroukoliv cestou, nezapomeň nikdy, že jsi dcerou českou!“

Usadili se v Západním Německu. Mathildin tatínek hrabě Karel Nostitz se snažil rodinu uživit, ale po 10 letech zemřel. „Lé-

kaři tvrdili, že měl zlomené srdce. Nikdy se s vynuceným odchodem z Československa nevyrovnal. Veškerá péče o děti po jeho smrti zůstala na mamince. Naštěstí to byla statečná žena, navíc skvělá kuchařka. Uměla také dobře šít... Vařit jsem se od ní, bohužel, nenaučila, ale šaty na ples, ty jsem si spíchnout dokázala!“

Mathilda za finanční podpory jedné z tet vystudovala hotelovou školu a v 18 letech začala pracovat. Chvilí v hotelu, pak jako pozemní letuška u společnosti Lufthansa, ale nakonec zakotvila v médiích. Začala jako asistentka v německém týdeníku Der Spiegel, později se vypracovala na post módní redaktorky v časopisu Constance. Skončila jako editorka Quicku. Najednou ji bylo 34 roků a zdálo se, že snad nebude mít žádný soukromý život. Díky společným přátelům se seznámila s Dr. Mariem Quagliottim, italským konzulem v Mnichově. Byla z toho osudová láska. Od té chvíle svého manžela doprovázela na všechna místa jeho působení. A tak poznala život v Moskvě, ve Vídni, v Římě, v Londýně a v norském Oslu. A právě v Oslu se začala zajímat o výcvik vodících psů pro nevidomé.

Mathildin manžel, mimořádně sečtělý a moudrý muž, který ovládal 16 jazyků, se své ženě tak přizpůsobil, že se na sklonku své kariéry usadil v Praze jako velvyslanec „Suverénního řádu maltézkých rytířů“. Přesto paní Mathilda i nadále cestovala mezi Prahou a italským domovem. Krásný, starobylý dům v Itálii nešlo jen tak opustit. V horské vesničce Casez u Trentina zdědili po manželových předcích krásnou vilu s romantickými věžičkami.

Paní Mathilda Nostitzová nijak nelpěla na majetku, ale těžce nesla, že svůj zámek v Plané nedostala zpět. Za socialismu sloužil jako kasárna pro pohraniční stráž. Tehdy z něho zmizelo veškeré cenné vybavení, potom chátral. Paní hraběnka po roce 1989 zažádala o jeho navrácení, ale marně. Československý stát zámek prodal ještě před vznesením jejího restitučního nároku. Zámek pak několikrát změnil svého majitele a nakonec roku 2017 vyhořel. Kdyby rodinný zámek Planá získala, myslila by opět na nevidomé. Pro ně chtěla zámek vzkřísit a upravit.

*S využitím práce Blanky Kovaříkové
připravil Jiří Kachlík,
Brno, Česká republika*

DĚTEM

Ve městě Nazaret žila dívka Maria. Měla ráda tesaře Josefa, se kterým byla zasnoubena.

Jednoho dne k Marii přišel posel od Boha – anděl Gabriel. Oznamoval jí, že ji Bůh vyvolil, aby se stala matkou Spasitele. Maria se nejdříve polekala, protože ještě nebyla vdaná. Ale věřila Bohu, proto mohla říci:

"Jsem služebnice Páně, ať se mi stane, co jsi řekl!"

Asi o půl roku dříve, než přišel anděl Gabriel k Marii, zjevil se také knězi Zachariášovi,

když vykonával službu v chrámu. A řekl mu:

„Neboj se, Zachariáši, neboť tvá modlitba je vyslyšena. Se svojí ženou Alžbětou budete mít syna a dáte mu jméno Jan.“

Zachariáš se vrátil domů

a stalo se, co řekl anděl – začali s Alžbětou čekat miminko.

Adventní příběh

Anděl také Marii řekl, že i její příbuzné Alžbětě se brzy narodí miminko, které dlouhou dobu nemohli s manželem mít. Maria se tedy za ní vydala, a když se setkaly,

řekla Alžběta:

"Jsi šťastná, že jsi uvěřila tomu, co ti řekl Bůh!"

Když se Maria vrátila do Nazaretu a Josef zjistil, že čeká miminko, přestože ještě není jeho ženou, byl z toho smutný a chtěl se s ní rozejít. Ale v noci i k němu promluvil anděl a řekl mu:

„Josefe, neboj se k sobě Marii vzít. Dítě, které očekává, je od Boha. Bude se jmenovat Ježíš a přichází na svět, aby ho spasil.“

Alžběta se Zachariášem se radovali a věděli, že jejich syn je velkým darem od Boha

Zachariáš opět začal mluvit, radoval se a chválil Boha. Všichni okolo se tomu velmi divili a poznali, že Jan bude mít v životě od Boha velký úkol.

Ilustrace a text Gabriela Suchlová - www.deti.vira.cz

Korzár pouště

Z pisty vybočují plavným obloukem dvě koleje a mizí mezi kamenitými pahorky pohoří Hoggar. Pista je zde písčitá, ale průjezdná. Z písku vystupují kamenité vyvýšeniny. V dálce skály vrhají dlouhé stíny vycházejícího slunce. Na první pohled romantika, ve skutečnosti vražedná kombinace. Kdo tam co pohledává? V těch údolích mezi skalami se schovávají beduíni, lupiči pouště. Mají tam vodu. Znalí terén. Je lépe držet se v konvoji pod ochranou střelců. Koleje v písku jsou úzké. Tudy jelo jistě menší osobní auto. Trochu jsem si oddechl. Široké stopy od terénní Toyoty by znamenaly nebezpečí. Většinou na nich mají namontovaný kulomet. Sem do těchto končin tenhle vynález snad ještě nedorazil, ale v Nigeru, dál na jihu, už jich je plno. Rozšířily se tam z Čadu. To už není legrace, jde o život. Bandíti se stali pohyblivější a drzejší.

Pouštím stopy z hlavy. Rozhlížím se krajině, všude je klid. Panuje ještě noční chlad, i když slunce se už vyhoupllo nad obzor. Čeká nás ještě pár příjemných hodin. Kolem jedenácté začne slunce zase nemilosrdně pálit. Když říkám pálit, myslím tím opravdu žhnout. Teplo vám připadá tekuté. Máte dojem, že tato žlutá, hmotě podobná plazma se na vás leje shora z nebe v nekončícím horkém proudu. Jedeme už celou noc. Zbývá asi hodina jízdy, necelých 40 km na stanici, kde bude celý den odpočinek.

Tenhle ranní čas je nebezpečný. Kolona je vidět z velké dálky. Průvodci už nejsou tak ostražití, podřimují. Noc byla přece jen dlouhá. Jedeme téměř 14 hodin. A ve dne dostávají lupiči kuráž. Noční se bojí. Straší je duchové, hlavně tma. Mají spoustu pověr. Nemají ale vybavení na noční vidění jako my.

Jede s námi ještě několik osobních aut

s turisty. Čekali na předešlé stanici několik dnů. Policajti je nechtěli pustit samotné. Tady na jihu už začalo být nebezpečno. Občas se střílí. Nebezpečí loupeživých přepadů a únosů se zvýšilo. Na každé stanici se musíme hlásit. Předložit zvláštní povolení k průjezdu – „Laissez-passer“ k orazítkování. Policajti si předávají zprávy radiotelefonem, jaká auta jsou na cestě. Tedy oni evidují průjezdy všech vozidel. Je to dobré pro bezpečnost řidičů.

Turisté jedou s námi na vlastní nebezpečí jen do příští stanice. Policajti mi před cestou předají seznam. Nechávám si jej vždy před sebou od každého zájemce podepsat, a nakonec potvrdit policajtem. Za doprovod se platí. Peníze vybírají policajti. Náš podíl za doprovod nechávám svým lidem.

Pro turisty to je cena za jistotu, že dojedou živí do příští stanice. Nikdy

jsem nikoho z konvoje nenechal zapadlého v poušti. Cesta v noci je pro ně namáhavá. Jedou jen na parkovací světla. Musí sledovat koncová červená světla vozidla před sebou. Jízda v tom prachu za konvojem není nic příjemného.

Jsou řidiči, kteří už peníze nemají, nebo předstírají, že nemají. Těžko rozlišit. Není to můj problém. Jsou to většinou typy, kterým bych ruku nepodal. Zmizí tajně ze stanice a v noci se připojí a kradou za námi, za kolonou, jako šakali. Nebráním jim, chtějí také dojet živi. Ale pro ty se nevracím. Při další cestě někdy nacházíme vraky jejich aut opuštěné na pístě.

Jako vyprošťovací auto používám tropicalizovaný kamion Mercedes – Benz 2624. Vybavený zařízením pro jízdu v noci. Tři hnací nápravy, jak říkají místní „dix pneus“ – deset pneumatik. Pod kapotou poskytuje řadový, vodou chlazený šestiválec stovky koní. K výbavě patří naviják, prodlužovací 50 m lano, přídavné vzduchové filtry, zesílený chladič. Nad řidičem je namontován 100 litrový zásobník na vodu. To je moje vlastnoruční konstrukce. Vodu je možno stříkat na chladič. Voda se odpařuje, a tím odebírá z chladiče teplo. Je to dodatečné chlazení motoru, když se např. vleče porouchané vozidlo a kamion jede pomalu na zvýšený výkon. Prý to už používal Rommelův Afrika-korps během II. světové války. Na pravé straně kabiny je umístěn odklápěcí průlez. Je možno se postavit na sedadlo a polovina těla se nachází nad kabinou.

V noci jede konvoj rychlostí 30 až 40 km/h. Vzduch příjemně chladí, když zrovna není teplota pod 0 °C. I to se v některých obdobích roku na Saharě stává. Jinak je to velmi vhodné uspořádání pro pozorování krajiny a přesnou střelbu i v noci. Na bocích jsou připevněny kovové vyprošťovací rohože, lopaty a další vybavení pro cesty Saharou. Opravdový korzár pouště.

Nezbytností byla malá elektrocentrála, svářečka, rozbrušovačka a větrák. Když se provádějí opravy nebo údržba auta na Saharě, je vhodné nejdříve postavit plátěnou střechu (udělat si stín) a zapnout větrák (udělat si průvan). Jinak se koupete v potu. Jednou jsme museli cestou

měnit motor. I přes průvan bylo třeba občas utřít pot nebo odehnat mouchu. Ty potvory jsou všude. Výměna nám trvala tři dny. Už druhý den nebylo možné poznat, kdo byl původně bílý a kdo černý.

Kolem osmé hodiny se z písku vyloupilo několik domů, trocha vegetace, anténa a shluk aut. Jsme na stanici. Je ještě příjemně chladno. Dnes se nemění olej v motorech. Bude více času na odpočinek. Jdu se podívat, kdo má službu, to abych odhadl druh a počet „pozorností“, které zde zanecháme. Policajti oštemplují naše dokumenty, předávám jim ještě seznam vozidel i turistů, co s námi jeli. Jsou vážní a chtějí venku ještě překontrolovat, že dojeli všichni. To nikdy nedělali.

Cestou zpět do kanceláře se mě šéf ještě vptává, zda jsme neviděli červené osobní auto, někde zapadlé. Postrádají už několik dní čtyřčlennou rodinu z Holandska. Vrtím hlavou. Sám jsem nic nezpovídal, ale slíbil jsem mu, že se poptám u posádek aut.

Vybalujeme věci z nákladu, nezbytnou whisky a několik videokazet. Poptávám se lidí na to červené auto. U nás je malá naděje. V noci se auto snadno přehlédne. Pista je široká. Policajti musí počkat na ty, co projedou trasu ve dne.

Jdu předat dárky policajtům. Na stanici je voda. Nechají mě osprchovat v jejich lázni na dvorku, smýt prach, vyčistit zuby. Až při holení mi to došlo. Ty úzké stopy směrem k horám. Ty tam neměly co dělat. Ještě s ručníkem kolem krku se zastavuju v kanceláři a vyprávím svoje podezření. Chtějí vyrazit hned. Na mapě jim ukazuju, kde to přesně je.

Policajti nemají žádné větší auto pojízdné, nabízím jim náš vyprošťovací kamion. Pojede jich s námi několik. Na obranu mají jen dva samopaly a několik pistolí. Beru sebou pro jistotu, s jejich svolením, jednoho našeho průvodce s puškou. Budu klidnější a bude to pro všechny bezpečnější.

Dávám posádkám poslední pokyny pro denní program na stanici a vyrazíme směrem zpět. Jedeme rychle. Stopy jsou snadno k nalezení. Pozoruji, že nás dalekohledy sledují velbloudáři. Zhlédl jsem několik záblesků od skel. Drží se

daleko. Je vidět, že mají zbraně. Říkám to průvodci, ten se zubí. Ví o nich i bez dalekohledu. Prý už je sleduje delší dobu. Jsou to bandité. Je jich několik skupin, zřejmě tu mají nějaké rojení.

Od pesty nejedeme po úzkých stopách dlouho. Po pěti kilometrech jsme červené auto mezi skalami našli. Vyloupené. Táta se synem, podřezaná hrdla se zaslou krví na tělech. Ty ženské, máma s dcerkou asi desetiletou, těla zohavená, bez šatů. Zřejmě je přepadli ve spánku. Kolem nebyly žádné stopy zápasu. Sedadla z auta jsou pryč. Dveře někdo odborně odšrouboval. Ty bude možno později vystopovat někde na trhu. Sedadla asi skončily v kočovnickém stanu.

Policajti udělali několik fotek. Já jsem si pořídil nákres situace a pomocí GPS zaměřil souřadnice. Fotoaparát jsem u sebe neměl, v tom chvatu jsem ho zapomněl na stanici. Nebylo víc co šetřit. Těla, už dosti lehká, zabalená do spacích pytlů, co jsme našli v kufru auta, se naložily na korbu kamionu. Osobní auto jsme vzali do vleku. Řídil ho jeden z policajtů, seděl na bedně s náradím a polylal prach. Sedl jsem si za řízení kamionu. Nikdo v kabině nemluvil. Na ty děti to nebyl hezký pohled. Po příjezdu na stanici jsem se z lítosti a bezmocnosti s policajty opil. Přidali se iniciativně i někteří moji lidé. Pili i muslimové. Děti jsou pro ně poklad. Jedno, že to byly děti cizí. Života je škoda. Zdrželo nás to na stanici dva dny. Asi v té opilecké euforii jsem pronesl zlý slib: „Jestli jednou toho chlapa, co to udělal, dostanu do rukou, uříznu mu koule. Zabíjet ho nebudu. To by s toho vyvážl levně.“

Po několika měsících, při jedné z cest, nám místní donesli, kde se v okolí prodávají dveře z červeného auta. Ukázali mi i toho chlapíka, co přepadení vedl. Jmenoval se Ahab. Nijak se s tím netajil, že tu rodinu zabil a okradl. Mně vzkázal přes tlumočníka, francouzsky neuměl, že mi podřízne krk dřív, než já splním svoji hrozbu. Nějaký dobrák mu zřejmě iniciativně donesl, co jsem v opilosti slíbil, zcela neosobně na adresu těch, co ty vraždy spáchali. Existuje staré přísloví: „Hodí-li se do hejna hus kamenem, postižená se ozve.“ Tady udělal velikou chybu. Nyní se to už stalo osobní.

Nákladní Mercedesy plně naložené na cestě pouští

Abych řekl pravdu, v tu chvíli jsem cítil, že teď bych ho už dovedl i podřezat. Ale prozatím to nešlo. Měl kolem sebe bandu ozbrojenců. Dobré bylo vědět, na koho si mám dávat pozor. „Es kommt der Tag“ – přijde den, jak říkají Němci. „Pak se budete trást, prašiví šakali.“ Říkám já. A ten den přišel.

Poušť se stávala nebezpečnou. Zákazník rozhodl zanechat tahače v Arlit, doprovod dál si zařídí sám, a požádal nás o okamžitý návrat do Oranu pro další náklad. Nabídl expresní příplatek. Velmi na přepravu spěchal. Podle jeho zprávy tam na nás čeká šest tahačů s návěsy. Zákazník chtěl mít náklad v Nigeru, dokud lze ještě pouští projet. Tři soupravy byly tentokrát určeny pro Niamey. Předání souprav a dokumentů v Arlit proběhlo velmi rychle. Už nás chtěli vidět na cestě zpět. Doplňili jsme vodu, naftu a něco potravin.

Bez dalších zdržení jsme vyrazili na sever. Jelo nás jedenáct, jako ve fotbale. Pět šoférů, pět průvodců a já. Řídit vyprošťovací auto uměl každý z nás. Jeli jsme dnem a nocí, zastavovalo se jediné na doplnění paliva.

Podle zákona maximální schválnosti, krajíc chleba spadne na zem vždy namanou stranou, se nám nepodařilo v pří-

stavu najmout žádného řidiče, i když jindy jsme museli zájemce odmítat a souprav tam čekalo osm. Rozdělili jsme se za volantem, a pokud to šlo, jelo se bez přestávky. Na Sahaře jsme přešli na noční úseky od stanice k stanici. Rychle jsme se dostali do rytmu a nebyly žádné problémy.

V Nigeru, hned za hranicí s Alžírem, nás přepadla tlupa banditů. Později jsem se dozvěděl, že mezi nimi byl i ten vrah dětí, Ahab, se svými lidmi. Turisté už nejedli, bandité chtěli obrát naši výpravu. Shodou šťastných náhod a po troše střelení se šoférům podařilo ujet. Byl jsem rád, že tento konvoj je poslední. Na jihu Sahary se říká, že Sahara končí v Agadezu, tedy v Nigeru, s převažující populací Tuaregů, kde už nebylo právě bezpečno.

Soupravy, které bylo třeba doprovodit do Niamey, zůstaly s námi, zbytek jsem předal v Agadezu. Peníze za přepravu zákazník vyplatil i s premii za rychlost v hotovosti. Mohl jsem vyplatit posádky, co chtěly pokračovat do Mali. Do Niamey je to kolem tisíce kilometrů. Silnice už relativně sjízdné, cesta proběhla v klidu. I předávka souprav byla spíše formalitou. Nebylo nač si stěžovat, peníze už byly vyrovnány.

Někteří šoféři nevěděli, co budou dělat v dobách příštích. Dva jsem si ponechal, svěřil jim kamion a autobusem odjel do Ouagadougou v Burkině Faso navštívit svého černého bratra. Tam mě zastihl telegram od Haralda. „Frank přijed’ pro mne do Arlit, jsem v průšvih. Harald.“

Jak jsem se později dozvěděl, se svými kumpány vezl tři autobusy pouze pro městský provoz, přeložené použitými náhradními dily, pneumatikami i šatstvem. Už při odjezdu z přístavu věděl, že cesta přes Saharu je dosti nebezpečná, ale jeho permanentní nedostatek peněz ho přinutil, aby zariskoval.

Harald byl boží člověk. Takové maličkosti, jako měnit olej i filtry v motoru považoval za zženštilost. K dobru mu je nutno přičíst, že dbal minimálně na vodu v chladicích. Před Tamanrasset se jim jeden bus porouchal. Poškodil se diferenciál. Vzali ho do vleku a pokračovali přes hranici do Nigeru. Tam, na písčité pístě zadřeli motor. Napojili tedy za poslední pojízdný bus ty dva porouchané a snad pod ochranou všech andělů strážných, co jich v nebi lítá, dojeli před město Arlit, kde zadřeli i poslední motor. Uplatili místního majitele kamionu a ten jim odtahal nepojízdné autobusy na hotelový dvůr do města.

Situace byla na pováženou. Nacházeli se se svým jediným majetkem na území Tuaregů a ti povstali proti centrální vládě. Přes policejní telefon odeslal telegram do Burkinu. Potkal se s našimi šoféry, co cestovali domů do Mali. Ti mu sdělili, že jsem projel a co mám v plánu. I policajti, jinak zaměstnanci vlády, doufali, že je Harald odveze s sebou do bezpečí.

Boubacar mě dal v Burkině s sebou, jako znalce prostředí v Nigeru, jemu známého Tuarega. Jeho sestru, překrásné stvoření, si vzal o několik let později za další ženu. Zřejmě o tom už rodiny jednaly. Boubacar byl relativně bohatý a vlivný. Provdat za něho sestru, to by rodinu Tuaregů společensky pozvedlo. Rodina se proto chtěla zavděčit. Salim nás odvezl autem do Niamey. Znalec doporučil, abychom nejeli autobusem, ani neposílali Haraldovi telegram o našem příjezdu. Banditi mají všude své přátele a budou nás chtít při cestě do Niamey napadnout. Je třeba jednat s rozmyslem a využít moment překvapení.

Z Niamey jsme vyrazili v pěti lidech ihned směr Agadez. Druhý den, kolem poledne, trvalo jen několik desítek minut zorganizovat odjezd. Za největšího žáru, kdy všichni odpočívají, jsme už pomalým tempem opouštěli Arlit se třemi autobusy v závěsu. Bylo velkou prozítkou, že Harald, zatímco čekal v hotelu, opatřil tažné tyče. Ve zbylém prostoru autobusů se mačkali státní zaměstnanci, jak jim to Harald slíbil.

Načasování bylo perfektní. Znalec místní prostředí a zvyky opravdu znal. Přízeň Boubacara a peníze ode mne si zasloužil. Bez jakéhokoliv odporu a ke vzteku Tuaregů, jsme dojeli až do Niamey. Dva autobusy, ty se zadřeným motorem, byly prodány na místě. Diferenciál třetího místní mechanici opravili s tím, že jim celá tlupa kolem Haralda odjede do Burkiny Faso.

Mezitím mě varoval znalec, že četnictvo obdrželo žalobu z Agadezu. Měl jsem tam údajně zavinit autohavárii s následkem smrti. Chtějí mě zatknout a obvinít. Byla to smyšlenka, ale byl jsem v cizí zemi a neměli mě tu rádi. Vyfouknul jsem jim jistou kořist. Tady šlo o život. Musel jsem vše nechat v Niamey a ihned zmizet. Nasedl jsem spolu se znalcem do jednoho buš-taxi a přešel hranici do Burkiny Faso přestrojen za Tuarega. Zůstal jsem hned za hranicemi a čekal, až přijede Harald s autobusem.

Znalec se vrátil do Niamey a stačil ještě prodat kamion. Ztratil jsem všechny osobní věci, kromě dokladů a hotovosti, včetně podrobných map a nákresů pouště. Tato ztráta mě dlouho trápila. Doufal jsem, že transporty přes poušť se obnoví. Ani cena za kamion neodpovídala mé představě. Když jsem to ale započel s chladnou hlavou jako nutnou režií, celkový zisk ze Sahary byl výjimečný.

Za dva dny dorazil na hranici Harald, doprovázený znalcem, s autobusem naplněným použitým šatstvem a botami. Vše ostatní prodal v Nigeru. Celou cestu od hranice jsem seděl za volantem, neměl jsem chuť pít s ostatními. Asi jsem, už v bezpečí, prožíval nějaký posttraumatický šok.

Do Ouagadougou jsme dorazili zvečera a Harald mě navigoval před diskotéku l'Harmatan. „Frank, teď něco uvidíš. Všechny ženské uvnitř budou

naše nevěsty. Mám to už vyzkoušené.“ Harald vtrhl dovnitř s velikým halasem. Měl tam plno známých. Zbytek nás šel za ním. Po cestě jsme byli upocení, zaprášení a nevoněli jsme zrovna po kolínské vodě. Já měl žízeň. Harald nám všem objednal chlazené pivo a nechal přinést jeden 100 kg balík slisovaného dámského se-cond-hand prádla a velký pytel bot. To vše se vysypalo na dvě hromady. Harald stanovil pravidla: „Každá žena si může vzít zdarma co chce, podle libosti, jen to prádlo si musí zde na place vyzkoušet.“ Dámské osazenstvo se vůbec neupejvalo. Propuknul spontánní kolektivní striptýz. Dámy se málem popraly o některé kusy prádla. Jen boty jim nesesedly. Evropanky mají podstatně menší nohu. Propukla diskotéka. V rytmu africké hudby, černé dámy v bílém spodním prádle, nevšední podívaná.

Po hodině přijel Boubacar, znalec ho informoval o našem příjezdu a zdárném průběhu záchranné akce „Autobus.“ Sledoval se zjevným potěšením to krásné představení na tanečním parketě. Trpělivě se mnou poseděl pozdě do noci, aby mě v bezpečí odvezl domů. Musel jsem vypít s Haraldem i s jeho kumpány něco whisky. Byla to jejich noc. Jako vždy při takovýchto událostech, během večera počet loupeživých Tuaregů narůstal. Rychlost transportu vzrůstala a střelba byla takřka permanentní. Obdivám se realizoval v kempu, kam se k ránu do jednotlivých chattek „účastníci zájezdu“, teď už v bezpečí, se svými nevěstami přesunuli. Každá z dívek si nesla nově nabyté oblečení v igelitových taškách, které si uložily po dobu svého pobytu v té které chatce. Zbytek prádla i bot odkoupili místní překupníci a prodávali zboží na trhu.

S Ahabem jsem se setkal později ve Ouagadougou za podivných okolností. Abych objasnil souvislosti. Tuaregové se stávali přítěží pro klid na jihu Sahary. Místní vlády se dohodly na společné akci, a ty nejméně přízrůbivé bandity z oblasti vystěhovaly do vnitrozemí, kde zůstali pod kontrolou policie.

Přiletěl jsem do Ouagadougou z Evro-

Autor vprávnění Frank Nekovář obklopený africkými dětmi

py a Boubacar mi hlásil: „Máš tu asi jednoho přítele, Tuarega, mluvil o tobě. Bydlí v celkem moderním hotelu Nazemse, půjdeme ho pozdravit.“ Jeho jméno mi nic neříkalo. V neděli dopoledne, to byl čas návštěv, jsme zaparkovali auto před hotelem. Boubacar se informoval na recepci a požádal, aby zavolali do druhého patra na pokoj toho Tuarega, že v recepci čeká Frank. Chvilí bylo ticho, potom bylo slyšet hluk, jako když někdo přenáší po chodbě nábytek.

Recepční nás vyzval, ať jdeme za ním. Za kupou nábytku se vynořil Ahab. Něco vykřikl a vypálil ránu z pistole. Nikoho nezasáhl. Rychle jsme ustoupili do přízemí. Ahab, za občasných střelů, vykřikoval: „Živého mě nedostaneš.“ Chudák myslel, že jsem mu přišel uříznout koule, jak jsem mu před časem na Sahare slíbil.

Přijela policie i armáda. Obstoupili hotel. Hledali zbraně. Měl jsem u sebe jen malý kapesní nůž s otvírákem na konzervy, vývrtkou a nůžkami na nehty. Uznali, že na ozbrojené přepadení je to málo. Ve zkratce jsem jim vyjasnil celou historii. Kde jsem toho banditu potkal poprvé, co má na svědomí. To policie nevěděla. Pustili nás ven a Ahaba zpacifikovali. Krátce nato jej vláda vypověděla do Mali. Osud tomu chtěl, že jsem ho tam ještě jednou potkal.

Frank Nekovář

Z knihy: Afrika země Woodoo

Český právník Vám radí (8)

30. Přišel mi dopis, ve kterém mě stavební úřad vyzývá, abych odstranil závady na nemovitosti, jež mohou způsobit škody na zdraví a majetku. Nemovitost je v nelukrativním místě a náklady by značně převyšovaly moje možnosti. Co mám dělat?

Je potřeba zvážit zda má cenu si nadále tento majetek držet. Pokud Vám přináší jen problémy. Mohlo by se Vám také stát, že ze strany stavebního dojde k nařízení odstranění závad prostřednictvím obce, kde se nemovitost nachází, a tyto náklady budou po Vás vymáhány.

Doporučuji v tomto případě si obstarat právního zástupce, který dokáže s odborníky celou věc posoudit a navrhnout Vám to nejlepší řešení v dané věci.

31. Zemědělské družstvo působící v místě, kde vlastním zemědělské pozemky, mě oslovilo s nabídkou uzavření pachtovní smlouvy. Byla mi ale nabídnuta částka za užívání velmi nízká, v porovnání s částkou za užívání v okolí. Jak zjistím, že se jedná o běžnou částku? Na koho se můžu obrátit?

Takto nabízená částka se pravděpodobně odvíjí od bonity půdy, kterou vlastníte. Tu zjistíte z výpisu z katastru nemovitostí. V těchto případech je možné se zeptat jak v realitní kanceláři, tak u advokáta, který má s těmito případy zkušenost. Je běžné, že se ve stejné lokalitě nachází více zemědělců, kteří by o Vaše pozemky měli zájem. Proto je vždy potřeba nabídky porovnat.

32. Obec, se kterou vlastním dům v České republice, mi zaslala nabídku na odkoupení jejího id. ¼ podíl na nemovitosti. Nabídka ale dle mého názoru neodpovídá tržní ceně. Jak se proti tomu můžu bránit? Musí takovou nabídku přijmout?

Danou nabídku určitě přijímat nemusíte. Záleží jen na Vaší svobodné vůli, zda chcete na tuto nabídku přistoupit či nikoliv. Obec se řídí cenovými předpisy a nelze s ní příliš vyjednávat. Mohlo by se Vám stát, že nemovitost prodá třetí osobě. Pokud ale obec nechce ve spoluvlastnictví zůstat, může svůj podíl prodat třetí osobě a vy tento prodej neovlivníte. Doporučuji se nechat vypracovat znalecký posudek ceny obvyklé. Tak abyste měl představu o reálné tržní ceně. Následně můžete podat žalobu na zrušení a vypořádání vlastnictví k soudu. Bude na úvaze soudu určit cenu obvyklou nemovitosti, prostřednictvím soudního znalce. Vždy ale doporučuji odborné právní zastoupení, jelikož tato řízení mohou být složitá a velmi zdoluhavá.

33. Jsem spoluvlastníkem id. ¾ nemovitosti v České republice. Daná nemovitost je ve velmi špatném stavu a vyžaduje rekonstrukci. Rad bych ji opravil. Druhý spoluvlastník s podílem id. ¼, ale nechce investovat. Jak mohu v takovém případě postupovat?

Nejlepší v tomto případě je odkoupit jeho podíl. V případě, že by neměl o odprodej zájem do Vašeho vlastnictví, doporučuji podat žalobu na zrušení a vypořádání vlastnictví k soudu. V případě, že bude nemovitost přikázána do Vašeho vlastnictví, bude jen na Vás, jak s ní naložíte. Tento krok doporučuji učinit prostřednictvím Vámi zvoleného právního zástupce.

34. Se sestrou a rodiči jsme se před 11 lety dohodli, že majetek po rodičích zdědí ona. Sestra žije v Čechách. Slíbila mi ústně částku, kterou mi měla vyplatit do deseti let po smrti rodičů. Nikdy to však neudělala. Mohu po ní požadovat vyrovnání právní cestou.

Bohužel Vás musím zklamat. Z právního hlediska je Vaše pohledávka promlčená. Z morálního hlediska sice ne, avšak je jen na Vaší sestře zda splní, co Vám slíbila.

35. Chtěli bychom koupit byt v České republice. Nemáme s tím však zkušenosti. Je to vůbec možné, a jaké s tím jsou spojené náklady?

V nákupu nemovitosti v České republice nejste nijak omezeni, a to ani v případě, že nemáte České občanství. V budoucnu budete platit pouze náklady spojené s nemovitostí a jednou za rok daň z nemovitosti. Daň z nemovitosti činí zanedbatelnou částku z hodnoty nemovitosti v porovnání s touto daní v USA. Doporučuji si zvolit právního zástupce. Ten Vám pomůže nákup nemovitosti realizovat a popřípadě Vám doporučí realitního makléře, který Vám může s vyhledáním bytu pomoci.

JUDr. Jaroslav Horký
Sokolovská 6/85,
18600 Praha - Karlín

Tel. +420221719041,
Fax. +420221719059
Mob. +420602205400
jhorky@ak-hp.cz
www.ak-hp.cz

God's Medicine

With the plethora of mixed information in regards to treating the coronavirus, I have adopted the type of philosophy that the Taiwanese utilize when discerning Chinese propagandist media reports. They take what the Chinese say, and do the opposite. I have found that works quite well in my home country as well. Americans have been sold out and outsourced to the CCP for decades in the name of a select few whose bank accounts never seem to satiate them. According to *Organic Lifestyle Magazine*, over 90% of US antibiotics, crucial in saving lives, come from Communist China! With supply chains in trouble for a variety of reasons, I'm thankful that my Eastern European heritage, including the natural remedies that God granted us, are ingrained in my way of life.

When my stomach aches, I sip chamomile tea, when my head is stuffy, I take a pot, boil water, add Francovka (Alcohol-based tincture of essential oils and menthol), put a towel over my head and

steam. These simple, inexpensive and natural remedies are always my first line of defense. So naturally, in the early stages of the coronavirus outbreak, I scoured the internet to see what I can do naturally to build up my immune system. In doing so, I found several studies showing a correlation between low Vitamin D3 levels and hospitalizations with the virus. So, I upped my Vitamin D3 intake. I was also very fortunate that my curiosity led me to Dr. Vladimir Zelenko's protocol early on in the pandemic. Liking that he has an Eastern European background (Ukrainian), I started to read what he had to say. In the time of desperation when the virus was new, Dr. Zelenko worked out a treatment to have something to offer the Jewish community that he served in hard hit New York while protocols were basically to stay home and go to the hospital if the illness got worse. Early treatment is the key to a good outcome in almost every disease yet the protocol for this deadly virus was basically to send people home with nothing except distancing? This very tactic sent off red lights within me and I thought not only would I want to treat it early but how about I go a step further and try and prevent it, or at least prevent the virus from spreading should I contract it. This is why I was so attracted to Dr. Zelenko and his message of prophylaxis. Dr. Zelenko contacted the White House last year and received a call back and was able to relay his findings to them. Dr. Zelenko explains how zinc is antiviral but needs a zinc ionophore to get into the cells. While I am in no way giving any medical advice and each person has a unique body with individual afflictions, I have chosen to follow Dr. Zelenko's protocol and think his story is one worth looking up. I follow him on Telegram as I do not engage in social media or Google searches as they have proven their love of communist like arrogant censorship. The MSM censorship in all its forms has

been very telling, very upsetting and very visible to those who understand communism.

Another wonderful component of my love of natural plants and God who granted us with them, is that in my research years ago, I learned that White Willow Bark is the natural source of salicin, used as a pain reliever and anti-inflammatory. Aspirin is derived from salicylic acid. There are countless natural herbs that synthetic medicines are derived from. With a system I don't trust that has sold us out to the CCP and a supply chain that looks jumbled at best, I for one have purchased natural remedy books and purchased the remedies they contain should a time of short or manipulated supply become "our new normal".

By Jana Krcek

MY LITTLE CATECHISM

63. Q: How many sacraments are there?

A: Seven.

In the Bible: John 20:22-23; Luke 22:14-20;
John 7:37-39; James 5:14-16; Hebrews 5:1-6;
Matthew 19:6

In the Catechism: CCC, 1113

64. Q: What are the seven sacraments?

A: Baptism, penance, Holy Eucharist, confirmation, holy orders, matrimony, anointing of the sick.

In the Bible: John 20:22-23; Luke 22:14-20;
John 7:37-39; James 5:14-16; Hebrews 5:1-6;
Matthew 19:6

In the Catechism: CCC, 1113

65. Q: What are the sacraments you can only receive once?

A: Baptism, confirmation, and holy orders.

In the Bible: Ephesians 4:30

In the Catechism: CCC, 1272

66. Q: How is Christian initiation accomplished?

A: Christian initiation is accomplished with three sacraments; baptism which is the beginning of new life; confirmation which strengthens our new life in Christ; and the Eucharist which nourishes the disciple with Jesus' Body and Blood so that we can be transformed in Christ.

In the Bible: John 3:5; Acts 8:14-17; John 6:51-58

In the Catechism: CCC, 1212, 1275

Going Deeper

Life is a journey with God. Baptism, confirmation and first Communion are all great moments in your journey. They are sacraments that work together to help you live your best life. In baptism you receive new life in Jesus, in confirmation God reminds us that he has a special mission for each and every single one of us, and Holy Communion gives us the strength and the wisdom to live that mission by serving God and others.

67. Q: When you were born, did you have sanctifying grace (a share in God's life)?

A: No.

In the Bible: Colossians 1:12-14

In the Catechism: CCC, 403, 1250

MŮJ MALÝ KATECHISMUS

63. Otázka: Kolik je svátostí?

Odpověď: Sedm.

V Bibli: Jan 20: 22-23; Lukáš 22: 14-20;
Jan 7: 37-39; Jakub 5: 14-16; Židům 5: 1-6;
Matouš 19: 6

V katechismu: KKC, 1113

64. Otázka: Kterých je sedm svátostí?

Odpověď: Křest, pokání, svatá eucharistie, biřmování, svátost kněžství, manželství, pomazání nemocných.

V Bibli: Jan 20: 22-23; Lukáš 22: 14-20; Jan 7: 37-39;
Jakub 5: 14-16; Židům 5: 1-6; Matouš 19: 6

V katechismu: KKC, 1113

65. Otázka: Které svátosti můžete přijmout pouze jednou?

Odpověď: Křest, biřmování a svátost kněžství.

V Bibli: Efezanům 4:30

V katechismu: KKC, 1113

66. Otázka: Jak se uskutečňuje křesťanské zasvěcení?

Odpověď: Křesťanské zasvěcení se uskutečňuje třemi svátostmi; křtem, který je začátkem nového života; biřmováním, které utvrzuje náš nový život v Kristu; a eucharistií, která sytí věřícího Ježíšovým tělem a krví, abychom se mohli připodobnit Kristu.

V Bibli: Jan 3:5; Skutky 8:14-17; Jan 6:51-58

V katechismu: KKC, 1212, 1275

Hluběji:

Život je cesta s Bohem. Křest, biřmování a první svaté přijímání jsou důležité okamžiky na vaší cestě. Jsou to svátosti, které vám společně pomáhají prožívat nejlepší život. Při křtu přijímáte nový život v Ježíši, při biřmování nám Bůh připomíná, že pro každého z nás má zvláštní poslání, a svaté přijímání nám dává sílu a moudrost, abychom toto poslání uskutečňovali službou Bohu i bližním.

67. Otázka: Měli jste při narození posvěcující milost (podíl na Božím životě)?

Odpověď: Ne.

V Bibli: Kolosanům 1:12-14

V katechismu: KKC, 403, 1250

Podle: My Little Catechism – The Dynamic Catholic Institute, USA – 2018

Přeložily do českého jazyka děti z České sobotní školy kardinála Berana v České misii v Brookfieldu, IL.

Smrt Napoleonova generála Rogera Valhuberta po bitvě u Slavkova roku 1805

Generál Roger Valhubert
* 22. 10. 1764 v Avranches
† mezi 5. a 8. 12. 1805 v Brně

Na den 1. 11. 2021 připadá slavnost Všechny svatých, následující den 2. 11. 2021 je dnem vzpomínek na všechny zemřelé. V těch dnech vzpomínáme na svoje zesnulé rodiče, prarodiče a všechny přátele a známé, které jsme měli rádi. Také na ty, které si nějakým způsobem zasloužili naši pozornost. V květnovém vydání letošních Hlasů národa jsme připomněli výročí smrti císaře Francouzů Napoleona Bonaparta I. V průběhu válek, které Napoleon Bonaparte I. vedl, zemřelo na obou válčících stranách mnoho vojáků, poddůstojníků a důstojníků. A také několik generálů a maršálů. Vzpomeňme jednoho z Napoleono-vých generálů, který zemřel po těžkém zranění v bitvě u Slavkova.

Roger Valhubert se narodil dne 22. 10. 1764 v Normandii, ve starobylém městě Avranches. Jeho otec byl důstojníkem pobřežní stráže. Otec byl přímý, odvážný muž, který byl připraven kdykoliv bránit svoji vlast. Svými postoji ovlivnil svého syna, pozdějšího významného generála Napoleonovy „Velké armády“. Povolání otce bylo riskantní, ale nebylo dobře placené. Hospodářské zázemí, a také soukromí a klid, našla jeho rodina na statku Val-Hubert. Pojmenování zmíněného rodinné-

ho jmění se stalo příjmením i válečnickým jménem pokračovatele rodu. Jean-Marie Mellon Roger se v dospělosti stal Rogerem Valhubertem. Pod tímto jménem vstoupil do dějin.

Velká francouzská revoluce zastihla mladého Valhuberta rozhodnutého sloužit zájmům Francie. Roku 1789 vstoupil ve svém rodném Avranches do výboru dobrovolníků. Když byly v jeho departmentu de la Manche založeny ozbrojené oddíly, byl Roger Valhubert postaven do čela pěchotního bataliónu. Byl sice mladý, mladší než mnoho dalších velitelů, ale velmi schopný, statečný a bystrý. V čele svého bataliónu projevil v bojích tolik odvahy, že rázem získal pověst obávaného bojovníka a výborného velitele. Později byl se svým bataliónem poslán do severní Francie na pomoc městu Lille, tísněnému rakouskými vojsky. V září roku 1792 začalo obléhání Lille a bylo zásluhou Rogera Valhuberta, že se vojska protivníka po měsíci bojů dalšího obléhání vzdala.

Po nástupu Napoleona Bonaparta k moci se Valhubert v roce 1800 zúčastnil válečného tažení do Itálie. Se svou jednotkou byl účasten slavného přechodu přes zasněžené Alpy do údolí a rovin Lombardie. V armádním sboru gen. Lannesa bojoval v krvavé bitvě u Montebella, byl také ve slavné bitvě u Marenga a vedl svoji jednotku do dalších bojů na Minci a u Pozzola. Za svoji velkou statečnost a bojové úspěchy byl jmenován brigádním generálem. V roce 1804 ho Napoleon Bonaparte jmenoval rytířem a důstojníkem řádu Čestné legie.

Závěr roku 1805 probíhal ve znamení Napoleonových nezdárů i úspěchů. Když Napoleonovo loďstvo bitvu s Anglií o vládu nad mořem dne 21. 10. 1805 u mysu Trafalgar prohrálo, reagoval Napoleon slovy: „Nemohu být všude!“ Aby si Napoleon a Francie zachovali svou tvář, museli dosáhnout rychlého a významného vojenského úspěchu alespoň na souši. V bitvě u Austerlitz (dnes: Slavkov u Brna) byl brigádní gen. Roger Valhubert velitelem 3. brigády, složené ze 64. a 88. řadového pěšího pluku Lannesova 5. armádního sboru Napoleonovy „Velké armády“. Valhubertova 3. brigáda byla součástí Suche-

tovy 3. pěší divize.

Úkolem jeho brigády bylo v průběhu bitvy u Slavkova bránit silnici vedoucí z Brna přes Vyškov do Olomouce. Se svými vojáky se gen. Roger Valhubert tehdy nacházel na levém křídle Napoleonova rozmístění francouzských vojsk. Během útoku vojenských jednotek ruského generála, knížete a gruzínského prince P. I. Bagrationa byl Valhubert smrtelně zraněn. Dělostřelecký granát proletěl těsně kolem něho, dopadl na zem a explodoval. Střepiny granátu mu rozervali levé stehno a zničily mu levou kyčel. Současně mu granát roztrhl levou paži.

Smrtelně zraněného, silně krvácejícího generála Valhuberta odnesli nejprve do šlapanického zámku, potom ho transportovali do Brna. Tam byl léčen francouzskými chirurgy v provizorním lazaretu, který se nacházel ve šlechtickém domě na dnešní České ulici. Teprve 41letý generál zemřel na sepsi (otravu krve). Přesné datum jeho smrti není známo, bylo to někdy mezi 5. a 8. 12. 1805. Jeho tělo, po církevních obřadech v kostele sv. Jakuba v Brně, bylo s vojenskými poctami pohřbeno na tehdejší Městském hřbitově v Brně. Ten se nacházel mezi dnešními ulicemi Kounicova a Botanická. Městský hřbitov byl roku 1883 zrušen, Valhubertovo tělo na něm zůstalo pohřbeno. Dnes je na ploše někdejšího Městského hřbitova odpočinkové místo zvané Tyršův sad.

Připravil Jiří Kachlík,
Brno, Česká republika

Obrázky na zadní straně:

Nahoře:

Smrtelné zranění gen. Rogera Valhuberta v bitvě u Slavkova roku 1805

Vlevo dole:

Socha gen. Rogera Valhuberta v jeho rodném městě Avranches ve Francii

Vpravo dole:

Pamětní deska postavená na hrobě gen. Rogera Valhuberta na někdejší Městském hřbitově (dnes v Tyršových sadech) v Brně

